73STE JAARGANG No. 9523 ZATERDAG 21 JANUARI 1956

# Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

# OUDE WATERFORT van historische taak ontheven

## *Bewaker van Willemstads haven moet plaats maken voor toeristen-hotel*

**Willemstad. — Hedenmorgen is het historische Waterfort, dat eeuwen lang de toegangspoort tot Curacao's haven bewaakte en in de loop dezer jaren veel lief en leed meemaakte, tijdens een korte plechtigheid aan het Eilandsbestuur overgedragen. Hierdoor verliest dit Fort voorgoed zijn militaire status en zal het, na de nodige veranderingen te hebben ondergaan, voor burgerlijk gebruik, in de vorm van een op deze plaats te bouwen touristenhotel „El Curacao", worden opengesteld.**

Nadat Overste Rikkers, vergezeld van Kapitein Beaujon, de erewacht had geïnspecteerd, richtte hij zich met luider stemme tot de leden van het Eilandsbestuur, dat vertegenwoordigd was door Gezaghebber Gorsira en de Gedeputeerden Evertsz, Kwiers, C. Kroon en Morkos; de aanwezige leden van hotel „El Curaçao", alsmede de officieren en manschappen, waarbij hij als te doen gebruikelijk steeds het saluut bracht. In zijn toespraak releveerde de Overste de geschiedenis van dit Fort, dat gedurende drie eeuwen de levensader verdedigd heeft.

Daarna reikte hij de symbolische sleutel over aan de Gedeputeerde Evertsz, die op zijn beurt een korte toespraak afstak, waarin hij memoreerde, dat deze plaats sedert de landing van Van Walbeeck in 1634 een bolwerk is geweest, dat onder de naam van „Batterij op de Punt" de bescherming vormde van onze natuurlijke haven, en dat het Fort thans moet plaats maken voor een hotel, dat Curacao op een andere wijze zal dienen, namelijk door het toerisme tot bloei te brengen.

Overste Rikkers gaf hierna het bevel de vlag te strijken, waarna hij deze in ontvangst nam. Hij meldde zich vervolgens bij Commandeur Van Karnebeek, waarna de opgestelde troep tegelijk met de tamboers en pijpers afmarcheerde.

Hiermede was deze korte historische plechtigheid ten einde.

## Carillonfilm Mij. gaat filmen voor Touristen Commissie

Gisteravond is met de KLM machine uit Montreal aangekomen de heer Ted de Wit van de Carillonfilm Maatschappij in Nederland, om een film te maken voor de KLM, getiteld: „Caribbean Dream flight". De heer de Wit zal van de gelegenheid gebruik maken om voor de Touristen Commissie alhier eveneens een film te maken.

Hij werd afgehaald door de heer Ph. Evertsz van de Touristen Commissie en de heer Haak van de KLM.

Over enkele weken zullen nog enige mensen van de Carillonfilm Maatschappij hier aankomen.

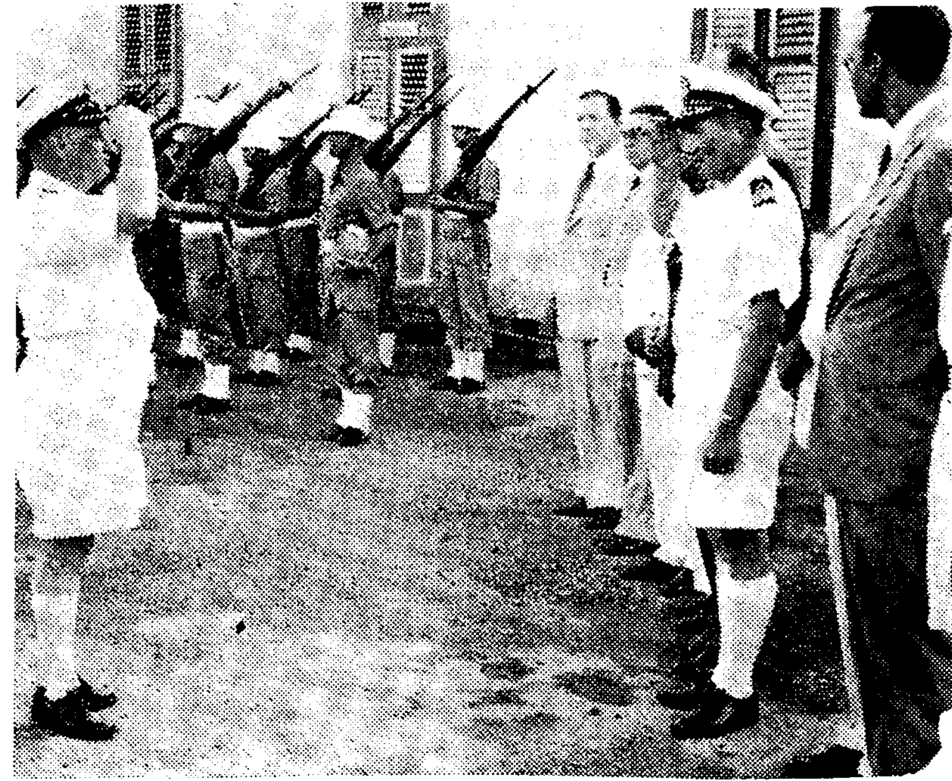
**Aan het slot van de welgeslaagde party gisteravond in Landhuis „Brakkeput" speelde het muziekgezelschap Palm na het Nederlandse, ook het Surinaamse en Antilliaanse volkslied. Drie volks-liederen, die ieder der aanwezigen als de zijnen erkende, omdat in het Koninkrijk de drie volken, wier vertegenwoordigers thans in de Antillen bijeen zijn, verenigd en een zijn.**

**Een vanzelfsprekend slot dus. Doch niet even vanzelfsprekend voor de heer Palm en zijn mede-musici. Want nauwelijks enkele uren voor de party begon, hadden hij en zijn mensen het Surinaamse volkslied nog nooit gespeeld en bevonden zij zich dus in een moeilijk parket, toen hen gevraagd werd ook deze nationale hymne in hun repertoire op te nemen.**

**Doch geen nood. Palm ging achter een maagdelijk vel papier zitten en delegatie-lid Kraag floot maat voor maat het Surinaamse volkslied. Palm's schrijfstift vloog rap over de notenbalk en in no time was het kunststuk volbracht, dat nadien tot een partituurtje uitgroeide. Het instuderen ging gesmeerd en het resultaat: alsof Palm en zijn mensen de melodie al jaren kenden!**

## Nijmegen krijgt dure stationstunnel

De gemeenteraad van Nijmegen heeft met algemene stemmen het voorstel van B. en W. aangenomen een krediet te verlenen van f 6.600.000.— voor de aanleg van een tunnel onder het station als een kortere verbinding tussen Nijmegen west en het centrum van de stad. Dit jaar zal nog met het werk worden begonnen. Men hoopt in 1958 de tunnel gereed te hebben. Het rijk verleent een rijksbijdrage van f 800.000. De gemeente hoopt dat deze subsidie zal worden verhoogd.



Het moment waarop Overste Rikkers de overdracht van het historische Waterfort meldt aan de Commandeur.

# DELEGATIE-leden vermeien zich op Landhuis-party

De Nederlandse vertegenwoordiger bij de Raad van Europa heeft de Nederlandse ratificatie-oorkonde gedeponeerd van de Europa conventie betreffende internationale classificatie van patenten. Zij wordt nu voor Nederland op 1 februari van kracht en ook voor Engeland, dat op Nederland had gewacht.

## „Human approach" op de maat van Palm's conjunto,

**Brakkeput CPIM. — Een zeer lustig en feestelijk gestemd gezelschap was gisteravond verenigd in het Landhuis „Brakkeput" waar de Staten der Nederlandse Antillen ter gelegenheid van het bezoek der Nederlandse en Surinaamse parlementaire delegaties een receptie hielden. Het riant gelegen landhuis met de intieme achtertuin leende zich voor deze party uitstekend en het was speciaal de Curacaose genodigden dan ook aan te zien, dat zij deze „changement de décor" wisten te waarderen.**

Voor de buitenlandse bezoekers en onder hen in het bijzonder de Nederlandse Kamerleden betekende deze party wel iets zeer aparts. Niet alleen omdat het wel een eigenaardige gewaarwording moet zijn uit de wintersneeuw in een tuin vol tropische planten te stappen, maar ook en veel meer, omdat het niet bepaald alledaags is, dat de volksvertegenwoordigingen van drie landen, die tot een en hetzelfde Rijk behoren, elkander in vriendschap en eensgezindheid ontmoeten.

Er werd druk en zelfs met veel nadruk soms gecauseerd onder de kolossale oleander in het achtertuintje. Uiteraard hadden de Nederlandse en Surinaamse bezoekers — om het eens volks uit te drukken — veel aftrek.

**De groepjes langskijkend kon men de inhoud der gesprekken schatten als geschakeerd van hoogst ernstig en zelfs diepzinnig tot lichtvoetig en op het frivole af. Rondom de KNP-KVP Professor Lemaire groepten zich gedurende een groot deel van de avond ernstige en tot luisteren bereide lieden. Het wat lichtere genre vond men op een afstand reeds in de kleine kring rondom mevr. Fortanier—de Wit. Terwijl men voor een openhartig en onopgesmukt gesprek bij de communistische afgevaardigde Gerben Wagenaar terecht kon!**

Het gezelschap was zeer geselecteerd, doch toch nog te groot om daaruit namen te gaan noemen. Men kan echter zeggen, dat van de groten des lands, en onder hen vanzelfsprekend de Gouverneur en het voltallige ministerie, niemand ontbrak.

Politici hebben als geen andere mensen soms behoefte om eens ongecompliceerd en zonder het stempel van de kategorie, waartoe zij gedoemd zijn te behoren, onder elkaar vrolijk te zijn en zich te verheugen in de simpele geneugte van de „human approach". Daartoe verschafte het conjunto Palm overvloedig de gelegenheid. Op het dansvloertje in de middenzaal vielen alle verschillen weg en hoorde men op een gegeven ogenblik iemand zeggen, dat de Staten failliet zouden gaan en Griffier Van Grieken bij gebrek aan werk ontslagen zou worden, omdat de politiek onder de lustige driekwartsmaat van Palms orkest ten grave werd gedragen. Men zag Gomez een voor-

*(Vervolg naar pag. 2)*



Dansende paren tijdens de party, die gisteravond ter gelegenheid van het bezoek der Parlements delegaties in het Landhuis Brakkeput gehouden werd.

## Surinaamse Staten-delegatie in Club J.P.F.

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de Surinaamse Statendelegatie op donderdag 26 dezer samen met het bestuur van de Alg. Sur. Ver. J.P.F. in de J.P.F.-club recipiëren. Verdere bijzonderheden volgen later.

## Italiaanse ambtenaren krijgen salarisverhoging

Rome. — President Gronchi van Italië heeft een dekreet getekend, op basis waarvan de ongeveer 1.100.000 Italiaanse ambtenaren hogere salarissen zullen krijgen. Deze salarisverhoging komt de Italiaanse regering te staan op een extra uitgave van 261.000 miljoen lire per jaar.

## De resultaten van het Salk-vaccin

Boston. — Blijkens een artikel, gepubliceerd in het „New England Journal of Medicine" hebben van de 137.968 kinderen in Massachusetss, die in mei en juni vorig jaar met het Salk-vaccin werden ingeënt, 130 de ziekte gekregen, hetgeen neerkomt op 94,5 per 100.000. Van de 22.673 kinderen die twee of meer inentingen kregen, werden 15 door kinderverlamming aangetast, een verhouding van 66,4. Maar bij 278.532 kinderen, die niet werden ingeënt, deden zich 553 gevallen voor, een verhouding van 198,2 op de 100.000. De doelmatigheid van het vaccin voor alle gevallen van kinderverlamming was 53%; voor gevallen, waarbij zich verlammingsverschijnselen voordoen, was de doelmatigheid 69%, aldus het artikel



De sleutel van het Waterfort, die Overste Rikkers hedenochtend overdroeg aan de vertegenwoordiger van het Eilandsbestuur, Gedeputeerde Evertsz.

Interview met GERBEN WAGENAAR

# NEDERLANDS communist prijst katholiek onderwijs op Curacao

## *Evening-dress en cocktails, ze moesten het in Amsterdam eens kunnen zien!*

**Willemstad. — Wij hadden dan een praatje met Gerben Wagenaar, het communistisch lid van de Nederlandse parlementsdelegatie. Men heeft in de Latijnsamerikaanse wereld vaak 'n zonderling begrip van de Westeuropese communist. Een collega-journalist zeide ons dezer dagen, dat wij niet het lef hadden Wagenaar aan te spreken, omdat wij eenvoudigweg bang van hem waren.**

Wij hebben echter altijd de — wellicht voor sommigen — eigenaardige gewoonte gehad, onderscheid te maken tussen de mens en zijn leer. Niet voor niets bestaat er een gezegde, dat sommige mensen beter zijn dan de leer, die zij aanhangen.

En zo stonden wij dan plotseling vis-à-vis tegenover Wagenaar, de Friese Amsterdammer, waarvan een ieder weet, dat hij nooit afgelaten heeft de communistische heilstaat als het aards paradijs der toekomst te schilderen.

**Wij ontmoetten hem in zijn hagelwitte en onbesmette tuxedo op de party te Brakkeput. En toen wij hem zo in dit weinig proletarisch pakje zagen staan, dachten wij even: Gerben, wat zouden je Amsterdamse kameraden zeggen, als ze je zo zagen met je stijfgestreken frontje en de feilloze snit van je eveningdress?**

Wij namen ons voor hem aan het praten te krijgen over bepaalde problemen, die ons in dit land bezig houden. En wij rekenden op een exclusief en om niet te zeggen bizar commentaar. Maar wij kwamen bedrogen uit. Want Wagenaar is een man, die de wel eens onaangenaam aandoende terughoudendheid van sommige politici mist. Hij zegt de dingen zoals hij ze ziet. En hoewel hij zijn toon natuurlijk, uit beleefdheid wellicht, een beetje aanpaste aan het milieu, waarin hij zich bevond, gaf hij zijn visie toch onverholen. KVP-De Kort, die dit even mede aanhoorde, verwijderde zich snel met de opmerking, dat hij Wagenaar al vaak genoeg gehoord had. Men mag daaruit wel concluderen, dat de C.P.N.-er zijn normale jargon gebruikte en met de normale openhartigheid sprak. Om diep in de problemen te graven was er tot nu toe weinig gelegenheid geweest en het is de vraag of daartoe in de komende dagen nog wel gelegenheid zal zijn. Doch men kan volstaan de kwesties, die speciaal de Antillen beroeren, even aan te tippen en ze de bezoeker als een lokaas voor te houden.

### Communistische lof voor katholiek onderwijs

Zo kregen wij Wagenaar aan het praten over het onderwijs en speciaal het katholieke onderwijs op onze eilanden. Hij was vroeger eens enkele weken in Suriname geweest. En het was zijn mening, dat wat de „Missie" in de Antillen aan het onderwijs deed, mijlen ver uitstak boven wat zij in dit opzicht in Suriname gepresteerd had. Hij vond de methode hier solieder, de aanpak beter en de resultaten bevredigender. Oorspronkelijk dacht hij, dat dit veroorzaakt werd door een verschil van missie-congregatie, die zich met dit onderwijs belastte. Maar toen hij hoorde, dat het toevallig dezelfde fraters van Tilburg waren, die zich in Suriname en de Antillen aan het onderwijs van de mannelijke jeugd wijdden, kon hij geen oorzaak meer vinden en bleef het bij een loutere constatering van het feit.

En what about de toekomst van de autonomie, vroegen wij.

Kijkt eens, zeide Wagenaar, er is geen enkele reden de toekomst daarvan somber in te zien. En de publikaties in de Venezolaanse kranten? Die moeten we lezen zoals ze bedoeld zijn en dan betekenen ze geen enkele bedreiging van de autonomie, integendeel!

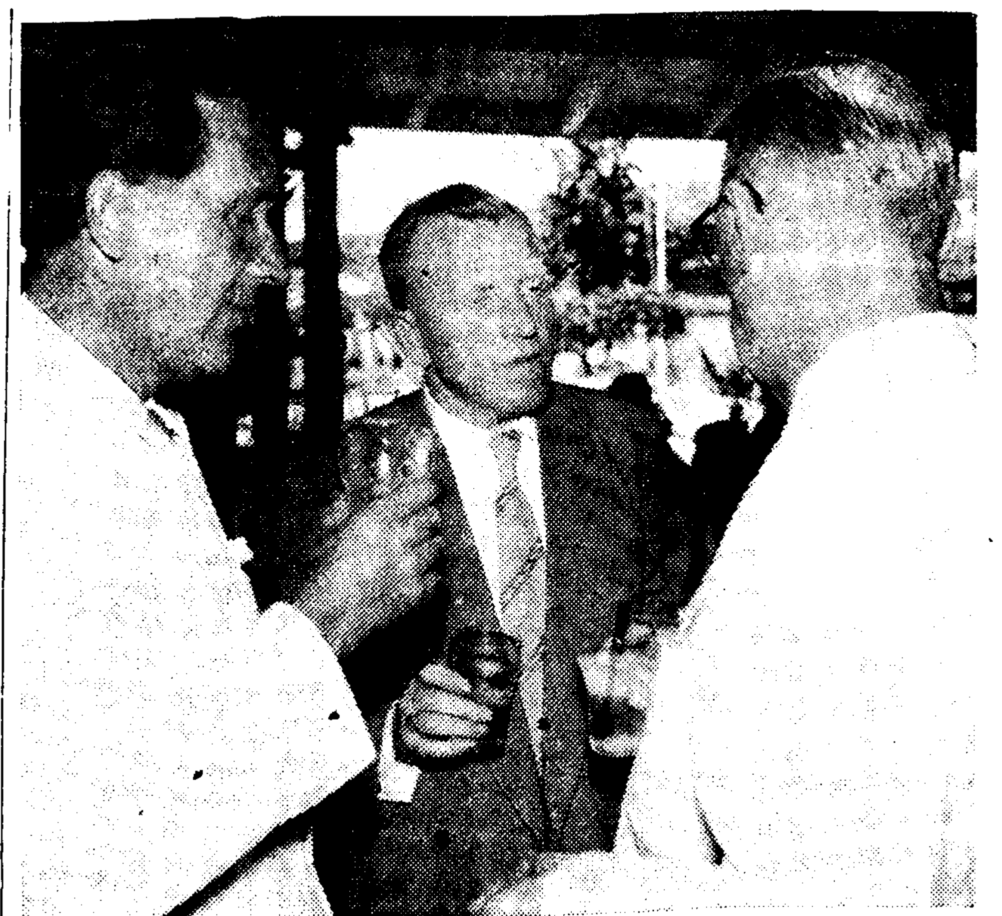
De kwestie der arbeidersbonden en de vraag of de internationale vakbondorganisatie de beide elkander bekonkurrerende Curaçaose havenarbeidersbonden zal erkennen, schenen nogal delikaat.

### Hoe is het mogelijk!

Wagenaar stapte tenminste snel van dit onderwerp af en wierp zich met elan op het chapiter: Antilliaanse pers. Vier dagbladen op zulk een klein eiland! Hoe was het godsmogelijk! Ja, zeiden wij dan, er zijn hier meer dingen mogelijk, waaraan men in Nederland niet denkt. Zo bijvoorbeeld, dat een gerenommeerd communist door een katholieke krant geïnterviewd wordt, en in een tropensmoking cocktails van een presenteerblaadje grijpt om die temidden van een „burgerlijk" gezelschap op het welzijn van een nieuwe samenleving met „burgerlijke" inslag te ledigen. In Nederland zijn die dingen niet bepaald alledaags. Maar hier!

**Naderhand zocht Wagenaar het busje op, dat hem naar Brakkeput gebracht had. Hij kwam nog even naar ons toe en reikte ons de hand. Het was heel prettig, zeide hij, bedankt voor alles.**

**Hij was voor ons, toen op dat ogenblik, de gewone Amsterdammer, met wie het aangenaam praten is. Jammer, dachten wij, dat wij zijn naam niet kunnen losmaken van het verderfelijk idee, waarvoor hij als eerlijk mens al het goede, dat hij bezit, in de waagschaal stelt!**



Gerben Wagenaar op Pisca gistermiddag. Delegatie-lid zijn, whisky soda drinken en... de dingen leren zien zoals ze zijn. Allemaal zaken, die op een gegeven ogenblik zeer nuttig kunnen zijn.

## Nederlandse steun aan arme eilanden?

Nu de parlementaire delegaties uit Nederland en Suriname hier zijn, zal ook de kwestie financiële bijstand aan de arme eilanden van de Nederllandse Antillen onder hen zonder twijfel een punt van bespreking vormen. Bij de behandeling van de begroting 1956 in de Staten hebben wij stemmen gehoord, die om economische opheffing van Bonaire en de Bovenwinden vroegen en het antwoord van de Regering was, dat er plannen bestaan om een landbouwkundige en een sociaal werkster op deze eilanden te detacheren.

Het zenden van een landbouwkundige is o.i. voorlopig nutteloos. In de afgelopen tientallen jaren zijn er vele landbouwkundigen op de Bovenwinden werkzaam geweest, die niets hebben kunnen bereiken, zodat het wederom zenden van een expert op dit gebied weggegooid geld zal betekenen. Een sociaal werkster, die speciaal de jongere garde iets zal moeten bijbrengen kan succes hebben, alhoewel de invloed van indolente ouderen een groot struikelblok zal blijken te zijn.

Wat blijft er dan te doen?

Wij hebben gezien welk een stimulans het hotel Little Bay aan het eiland St. Maarten heeft gegeven. Weliswaar kunnen wij nog niet spreken van een opvallende verbetering van de economie van dat eiland, maar er is toch zeker al wel een stoot in de goede richting gegeven. Indien het aantal kamers van het Little Bay hotel in de naaste toekomst inderdaad verdubbeld zal worden en indien de andere bestaande hotelplannen van groepen Puertorikijnen en Amerikanen doorgang zullen vinden, zijn wij een eind in de goede richting. Met hotels en een aantal vreemde gasten zullen ook landbouw en veeteelt een natuurlijke push kunnen krijgen door meerdere locale afzet.

De volgende stap die moet worden genomen is o.a. een hotel op Saba. Dit eiland werkt als een magneet op het reislustige Amerikaanse publiek en indien wij op dat eiland een modern hotelletje van 18—20 kamers kunnen krijgen, is ook het toeristenverkeer van St. Maarten in een verdere goede richting, want St. Maarten is nu eenmaal de „stepping stone" voor een bezoek aan Saba. De kosten van zo'n hotelletje worden op totaal NA.ƒ 400.000 begroot en bij een behoorlijke bezetting zal zo'n bedrijfje best rendabel kunnen zijn. Een stuk gouvernementsgrond kan practisch in erfpacht voor hotelbouw worden verkregen en goede terreinen voor dit doel hebben wij momenteel naast de Administrateurswoning (thans een parkje) en naast de Pasanggrahan in The Bottom.

Indien de plannen van een Amerikaanse groep in Venezuela voor overneming van het hotel Zeebad op Bonaire niet doorgaan, is ook Nederlandse steun op toeristisch gebied voor dit arme zustereiland van grote betekenis.

Wij hopen met dit korte „memorandum" de aandacht van de Nederlandse Parlementsdelegatie op een probleem te hebben gevestigd, dat zeker de moeite van het bekijken waard is.

# Telegram aan Koningin

Willemstad. — Gisteren hebben de delegaties uit de Nederlandse en Surinaamse volksvertegenwoordigingen, alsmede de Staten der Nederlandse Antillen het volgende telegram aan H.M. de koningin gezonden.

**Delegatie uit Staten Generaal en delegatie uit Staten van Suriname brengen te zamen met Staten Nederlandse Antillen, met wie zij in vergadering bijeen zijn, Uwe Majesteit in nauwe verbondenheid binnen het Koninkrijk eerbiedig hulde onder betuiging van aanhankelijkheid en trouw aan Uwe Majesteit.**

**Van Sleen**
**Biswamitre**
**Isa**

## Panamees piano-duo Ingram naar Curacao

**Willemstad. — Het Panamese echtpaar Jaime Ingram en Nelly Hirsch de Ingram zal in februari as. op Curaçao een tweetal piano-recitals geven en wel een onder auspiciën van de V.G.K.S. te Emmastad en een onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curacao, in de Stadsschouwburg.**

Het echtpaar Ingram, dat momenteel een tournee door Zuid-Amerika maakt, heeft zowel op muziekkritici als componisten grote indruk gemaakt, in Europa evenzeer als in de beide Amerika's.

De Ingrams zijn beiden pianist, elk van hen is nog geen 30 jaar oud en de levensbeschrijving van ieder der echtelieden afzonderlijk geeft een indrukwekkend beeld van hun prestaties.

Het echtpaar Ingram trad, zowel als solisten als op twee vleugels spelend in Europa en de beide Amerika's op. De componisten Guarnieri en Cordero werden door hun spel geïnspireerd tot het componeren van resp. „Negro-Dance" en „Duo 1954".

Op woensdag 1 februari as. treedt het duo Ingram voor het eerst op en wel onder auspiciën van het C.C.C. in het Theater Roxy.

Buffet-lunch in PISCA

# Prettig entre-nous van delegaties met regering

**Piscaderabaai. — „De Regering is verheugd dat gij de uitnodiging van de Staten der Nederlandse Antillen hebt aanvaard", zeide Z.E. Gouverneur Struycken gistermiddag tijdens zijn korte speech in het paviljoen van Piscaderabaai, waar de Parlementaire delegaties van Nederland en Suriname, alsmede de Antiliaanse Statenleden en enkele genodigden tesamen waren gekomen om het buffet eer aan te doen, dat de Regering van de Nederlandse Antillen aan de delegaties aanbood.**

De Gouverneur zeide dat hij slechts een kort woord tot de parlementariërs wilde richten daar hij deze prettige bijeenkomst van hen, die reeds zoveel preken moeten aanhoren, niet wil belasten door de gasten de luisterplicht op te leggen. De Gouverneur hoopte dat nieuwe vriendschapsbanden mochten worden aangeknoopt en dat de reeds bestaande banden mochten worden verstevigd, tot welzijn van het Rijk. Zijne Excellentie bracht een heildronk uit op Hare Majesteit Koningin Juliana, die nog zo kort geleden op zulk een aandoenlijke wijze in ons midden is geweest. Spontaan klonk hierop uit de om de Gouverneur verzamelde Kamer- en Statenleden een "Leve de Koningin" dat door een driewerf hoera werd gevolgd.

Omstreeks half een was een koele dronk geserveerd. Er vormden zich kleine groepjes en spoedig was men in een druk gesprek gewikkeld. Dat de delegatie-leden belangstellend naar diverse Antilliaanse problemen informeerden, behoeft geen betoog.

Na de toespraak van de Gouverneur werden de aanwezigen uitgenodigd de keurig verzorgde koude schotels aan te spreken. Het feit dat verschillende gasten een tweede loop naar de gedekte tafels maakten, pleit voor de keurige wijze waarop Piscaderabaai deze buffet-lunch had verzorgd.

Deze ontmoeting van Regering en delegatie-leden, waaraan ook de leden van de Raad van Advies en die der Staten der Nederlandse Antillen deelnamen vormde een prettig en genoeglijk entre nous na de plechtige bijeenkomst des morgens in de Statenzaal.

Toetasten tijdens de buffetlunch op Pisca

Hedenochtend brachten de Parlementaire delegatie-leden een bezoek aan de C.P.I.M. Op de foto: het gezelschap voor het hoofdgebouw.

## Stichting voor hulp aan ongehuwde moeders

Weest U maar gerust; als het tehuis er eenmaal staat, zal de subsidie, die het Eilands Bestuur ons beloofd heeft te geven, een grotere som bedragen dan de grootste gift, die we van particulieren ontvangen.

Maar het Bestuur is geen sinterklaas, die links en rechts subsidies en tehuizen uitdeelt. Wij bestaan pas een paar dagen. Wat kunnen wij? Wat doen wij? Valt onze actie in de smaak bij de bevolking? Op die vragen moeten de mensen van Curaçao eerst met hun bijdragen antwoorden.

Bovendien is rehabiliteren iets wat men doet door samen te werken met velen. Hoe meer de bevolking vrijwillig bijdraagt, des te meer zij ons werk als haar werk gaat beschouwen. En dat is onze vurigste wens.

De Voorzitter.

### Vaart

**Haven:** Vrachtschepen 3 in en 4 uit; tankschepen 17 in en 14 uit; zeilschepen 5 in en 3 uit. Passagiers landend 0, vertrokken 1 en doorgaand 45.

**Hato:** Vliegtuigen 11 in en 11 uit. Passagiers landend 99, vertrokken 71 en doorgaand 58.

## Verkoopsagenten reizen via Curacao

Willemstad. — Hedenmiddag zullen per speciale D.C. 3 toestel van de KLM uit Barranquilla op Curaçao arriveren 21 verkoopsagenten van de Columbiaanse Cash Register Co., die op weg zijn naar Havana.

Zij zullen weer vertrekken met de Miami-plane van de KLM, die voor deze groep gasten een speciale landing zal uitvoeren in Havana.

### Slipte van de weg

W'stad. — Gistermiddag reed een personenauto op de weg naar Westpunt ter hoogte van Tera Cora een Catapillar voorbij, terwijl hij de catapillar passeerde kwam hij met de linkerband op de berm waardoor hij slipte, schoot dwars over de weg reed een geit dood en kwam vervolgens tot staan in een koraal. Buiten de bestuurder zaten er 1 volwassenen in de auto en 7 kinderen.

## De heer Natzijl schrijft de „Amigoe" een brief

**Willemstad. — Van het oud-Hoofd van de Dienst Lijntelefoon op Curaçao, de heer H. Natzijl ontvingen wij een schrijven, waarin hij mededeelt nog steeds met belangstelling ons blad te lezen. De heer Natzijl memoreert in zijn brief de uitstekende verhouding, die tussen hem en ons blad bestond.**

**„Ik heb van de redactie van uw blad lange jaren een prettige en eerlijke weergave van de feiten in het Telefoonbedrijf gehad", zo schrijft de heer Natzijl.**

In zijn brief heeft de heer Natzijl een interessant berichtje, uit de Haagse Courant geknipt, ingesloten. Het is naar aanleiding van de heftige kritiek die het „Weekblad Curaçao" indertijd op het nieuwe 5-cijfersysteem had, waarbij de heer Natzijl ondeskundig werd genoemd, dat wij dit berichtje gaarne in onze kolommen opnemen.

„Het is dezer dagen precies een kwart eeuw geleden, dat de Plaatselijke (Haagse) Telefoondienst besloot tot het invoeren van telefoonnummers met 6 cijfers ter vervanging van de bestaande nummers met 5 cijfers. Weliswaar kon men destijds ook met die 5 cijfers nog wel vooruit, maar de verwachte uitbreiding deed de toenmalige directeur ir. H. W. Snijders en de grote promotor, de heer L. Neher, dit besluit nemen. De ontwikkeling van het telefonisch verkeer in onze stad heeft aangetoond, dat deze beslissing juist is geweest, omdat men voor en ook na de oorlog, wat de nummering betreft, nooit enige moeilijkheid heeft ondervonden.

In tegenstelling met Amsterdam en Rotterdam, waar men pas na de tweede wereldoorlog tot het invoeren van 6 cijfers heeft besloten en waar nu nummers van 5 en 6 cijfers naast elkaar voorkomen."

## Sovjet-Russisch instituut voor econ. wetenschappen krijgt berisping

**Moskou. — Het presidium van de academie voor wetenschappen der Sovjet-Unie heeft aan het instituut voor economische wetenschappen een aanwijzing gegeven de „simplistische dogmatische houding" te laten varen, welke dit instituut inneemt bij de bestudering van het huidige kapitalisme.**

In zijn jongste nummer deelt het tijdschrift „economische vraagstukken" mede, dat tijdens een onlangs gehouden bijeenkomst het presidium scherpe kritiek heeft geuit op de werkzaamheden van het instituut dat dikwijls tekort zou schieten in Marxistische geest en niet beantwoordt aan de behoeften van partij en regering. Aan het instituut wordt onder andere verweten „het en bloc ontkennen of de miskenning van de bereikte resultaten der kapitalistische landen op het gebied van de produktie, de wetenschap en de techniek".

# Minister v. d. Kieft op Curacao aangekomen

**Willemstad. — Jammer genoeg te laat om nog te kunnen deelnemen aan de receptie op Brakkeput, die namens de Staten der Nederlandse Antillen aan de parlementaire delegaties werd aangeboden, arriveerde gisteravond met het K.L.M.-vliegtuig uit Nederland de Minister van Financiën van der Kieft, vergezeld van de heer Mr. L. de Block, plv. Thesaurier-Generaal van het Ministerie van Financiën.**

**De Minister en zijn reisgenoot werden namens de Gouverneur verwelkomd door de adjudant, Lt. Frolan, namens de Regering der Nederlandse Antillen door de heer A. W. J. Scholten, wnd. Administrateur van Financiën, terwijl de heer W. Boichel als KLM-official aanwezig was.**

Nadat de heer van der Kieft de Vreemdelingendienst was gepasseerd, gelukte het onze redacteur de Minister even te spreken. Zijne Excellentie vertelde op oriëntatiebezoek te zijn. Het is de eerste keer dat hij de Antillen bezoekt. Uiteraard zullen er enkele besprekingen worden gevoerd met de Regering van de Nederlandse Antillen.

De Minister verklaarde verder een prettige reis te hebben gehad.

Hij begaf zich vervolgens naar het Gouvernementshuis om daar de Gouverneur te ontmoeten, die inmiddels van de receptie op Brakkeput was teruggekeerd.

Naar wij vernemen zou Minister van der Kieft hedenochtend een onderhoud met de Regering hebben.

De Minister reist maandag naar Aruba, en daags daarna vertrekt hij naar Suriname. Hier worden enkele belangrijke kwesties besproken, waaronder het Tienjarenplan.

### Omvergestoten

W'stad. — Gistermiddag werd aan de wacht van Brionplein een 6-jarig schoolkind J.T. gebracht, die een ernstige hoofdwond had. Een meisje van de 5de klas van de zelfde school had hem omvergestoten waardoor hij kwam te vallen. Het kind werd eerste hulp verleend.

### Had geen vergunning

Willemstad. — Een bewoonster van de Agarenweg vroeg assistentie daar varkens haar ongemak veroorzaakten. De eigenaar haalde de varkens weg, doch daar hij geen vergunning had werd hem aangezegd binnen 3 dagen er een te hebben daar anders een P.V zou volgen.

### Lag ziek in de mondi

W'stad. — Door de Mobiele Brigade werd een man F. G. in de mondi van Klein Kwartier aangetroffen die een grote wond boven zijn linker oog had, en tevens ziek was. De Patrouille verleende hem eerste hulp waarna hij op last van dr Nassy naar het hospitaal werd vervoerd.

W'stad. — De Straatdienst maakte 1 P.V. en verleende 1 maal assistentie, en er werd eenmaal brand gemeld. De Mobiele Brigade maakte 6 P.V's, verleende 12 maal assistentie.

## Examens

Willemstad. — De uitslag van het examen Moderne Bedrijfsadministratie, uitgaande van de Nederlandse associatie voor Praktijkexamens, gehouden op Curaçao en Aruba op 17 december 1955, luidt: geëxamineerd 3 kandidaten; afgewezen 3 kandidaten.

### Brand in laadbak

W'stad. — Gistermiddag werd er gemeld, dat een truck van D.O.W. in brand stond. De bestuurder S.T. werd door een passerende automobilist gewaarschuwd, dat uit de laadbak rook kwam. De chauffeur reed door naar Suffisant. Door de Rio Canario spuit werd het brandje geblust. Een gedeelte van de laadbak werd beschadigd.

### Hadden haast

W'stad. — Toen gisteravond een Patrouille van de Mobiele Brigade door de Wolkstraat reed zag deze 4 jongens hard weglopen. Volgens een bewoner aldaar waren zij op het dak van een garage geklommen om zo op het dak van Cinelandia te komen. Van de garage werden enige eternietplaten vernield.

## Asiento tafeltennis wisselbeker tournooi

**Asiento. — De Tafeltennisclub Asiento start over enkele weken met de competitie om de Asiento wisselbeker. Deze wedstrijden, welke vorig jaar voor het eerst werden gehouden, zijn zo'n groot succes geworden, dat ditmaal het aantal deelnemende verenigingen belangrijk zal worden uitgebreid. Alle tafeltennisclubs van ons eiland kunnen thans inschrijven voor deelneming bij de heer C. Zwier, telefoon 9—2701 of 9—3292.**

De teams zullen worden ingedeeld in de volgende klassen: A-klasse (meergevorderden), B-klasse (gevorderden) en C-klasse (beginnelingen).

De navolgende prijzen zijn door de tafeltennisclub Asiento uitgeloofd:

a) Een wisselbeker voor het beste team in elke klasse.

b) Een medaille voor de spelers van de kampioensteams.

De wisselbekers voor de A- en B-klasse zijn thans in handen van Barge's Bad Club, die vorig jaar met ruim verschil kampioen werd.

Voor de beker van de C-klasse zal ditmaal voor het eerst gestreden worden.

Uit de wedstrijdbepalingen ontlenen wij het volgende:

Er wordt gespeeld volgens de internationale spelregels. Een team bestaat uit 3 spelers. Een wedstrijd bestaat uit negen enkelspelen (elke speler drie) en een dubbel. Alle wedstrijden zijn „best of three".

De wedstrijden worden verspeeld in het Gymnastieklokaal van de H. J. A. Schroederschool op Negropont op donderdag en of vrijdag.

# Party op Brakkeput...

(Vervolg van pag. 1)

treffelijk dansje maken met mevr. v.d. Linde—Helmijer, men zag nadien de NVP-fractieleider aandringend en overtuigd klinken met Lopes, en men merkte de wonderlijkste entre nous'tjes van eeuwig gezworen kameraden met schouderklopjes en attenties zonder enige achtergedachte, op een manier, dat het de verstokste sarcast nog tot inkeer moest brengen.

Het algemeen oordeel was, dat de party aan zijn doel beantwoordde. Er was geen „afstand" tussen niemand en niets. Eigenlijk zag men geen Nederlanders of Surinamers en Antillianen, doch alleen mensen, die een buitengewone mate van eensgezindheid vertoonden als gevolg van de belangrijke en unieke daad, die zij bij het eendrachtig aanvaarden van een nieuw staatsbestel aanvaard hadden.

**Het initiatief van de Staten der Nederlandse Antillen om dit samentreffen der volksvertegenwoordigingen der drie landen te engageren, zal altijd als een gelukkig en succesvol initiatief bestempeld blijven.**

## Opera per telefoon

„Troilus and Cressida", een opera in drie actes van de Engelse componist Sir William T. Walton, is dezer dagen opgevoerd in de Scala te Milaan. Het succes was niet onverdeeld, al waren de toejuichingen luider dan de uitroepen van afkeuring, toen componist en de solisten Davide Poleri en Dorothy Dow, beiden uit Amerika, drie maal teruggeroepen werden. De uitvoering werd gedirigeerd door Nino Sonzogno, en geregisseerd door de intendant van de Opera te Hamburg Gunther Rennert. Sir William heeft de opera vrijwel geheel gecomponeerd op het eiland Ischia. Het libretto is van de Engelse dichter Christopher Hassal. Sir William zeide, dat het de eerste opera is, die per interlokale telefoon is gecomponeerd. Hassal namelijk schreef zijn libretto in Londen, terwijl Sir William op Ischia componeerde, wat een eindeloze reeks telefoongesprekken veroorzaakte.

# Gemakkelijker uitvoer van radioactieve isotopen uit V.S.

**Washington. — De voorzitter van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie, Lewis Strauss, heeft bekendgemaakt dat de Verenigde Staten de beperkingen op de uitvoer van radio-actieve isotopen voor medische, industriële en wetenschappelijke doeleinden en voor gebruik in de landbouw hebben verlicht.**

Gebruikers van radio-actieve isotopen buiten de Verenigde Staten kunnen zich voortaan rechtstreeks in verbinding stellen met commerciële belangen in de Verenigde Staten. In plaats van uitvoervergunningen voor deze isotopen aan te vragen via de ambassade van hun land te Washington.

Een woordvoerder van de commissie zei dat ook de uitvoer van isotopen naar landen van het Sovjet-blok zal worden toegestaan, doch slechts dan indien de commissie van mening is, dat hierdoor de verdediging en de veiligheid van de Verenigde Staten niet in gevaar wordt gebracht. De lijst omvat 65 verschillende atomische bijprodukten.

## W.-Duitsland gaat uranium van Ver. Staten kopen

Muenchen. — Westduitsland zal in maart zes kilogram uranium 235 van de Verenigde Staten kopen. Dit is de eerste hoeveelheid splijtbaar materiaal, dat in Westduitsland zal worden ingevoerd.

De minister voor atoomzaken, Strauss, die dit mededeelde, zei verder dat hij van plan is de wet op de atoomenergie in februari bij het parlement in te dienen. Zonder dat deze wet is aangenomen, kan geen begin worden gemaakt met de werkzaamheden op het gebied van de atoomkracht.













## Cuba gaat niet in op Sovjet-Russisch aanbod

Havana. — Cuba zal niet ingaan op het aanbod van de Russische premier, Boelganin, om te helpen bij de economische ontwikkeling van Latijns Amerika, aldus heeft de waarnemende Cubaanse minister van buitenlandse zaken, Gonzalo Guell, verklaard.

Een 22-jarige Westduitse grens[...] is naar Oost-Duitsland uitge[...] omdat hij op oudejaarsavond [...] toestemming een politieauto g[...] had en daarmee een ongeluk ha[...] oorzaakt. Hij vreesde bestraffing [...] hij op de fiets van zijn verloofd[...] de grens reed, bezocht hij een [...] waar hij op het altaar zijn pist[...] politiefluitje achterliet.

# LONDENS COMMENTAAR

Wij hadden dit werkelijk niet van The Times verwacht. En zo wij het wèl verwacht hadden, wij hadden niet durven hopen het te zullen vinden op de bladzijde die van alle voorname bladzijden in deze deftige krant het voornaamst is, de pagina waarop iedere weekdag het nieuws omtrent het Hof verschijnt, omtrent de koningin en haar prins-gemaal en hun gezin. Over deze pagina's schrijden dag-in, dag-uit, ministers en maarschalken, hertogen en graven, ambassadeurs en gezanten, buitenlandse vorsten en staatslieden. De koningin, lazen wij, was met de hertog van Edinburgh en de prinsekinderen vertrokken naar haar landgoed in Sandringham om er de kerstdagen door te brengen nadat zij gedurende het grootste deel van de dag audiënties had verleend aan een reeks van nieuw-benoemde ministers; en niet slechts aan nieuwe ministers, maar ook aan mijnheer Alberto Maria Candiotti uit Argentinië en aan diens landgenoten mijnheer Taurel en mijnheer Magnasco en mijnheer Martinez en aan Gomez Funtealba en Commodore Ballonero, en Francisco Bengolea en aan Roberto Tiscornia.

„Beata California!" dachten wij, toen wij van dit alles kennis hadden genomen, en waren een weinig verheugd dat de koningin op kerstvakantie was, ver van alle ministers en alle diplomaten en dicht bij bossen vol bomen. Want hoe boeiend en verheffend de omgang met minister en diplomaten ook moge zijn, vergeleken bij bomen schieten zij tekort. Geen minister kan een hele winter lang in zichzelven gekeerd stille staan om in het voorjaar in knop te schieten, en geen enkele ambassadeur brengt beukenootjes of kastanjes voort.

## Belangrijke hartepijn

Op dezelfde bladzijde waarop een onverwacht kerstgeschenk op ons lag te wachten, stond ook te lezen van de verlovingen die de vorige dag waren afgekondigd, natuurlijk alleen maar verschrikkelijk belangrijke verlovingen, want maatschappelijk dient onderscheid gemaakt te worden tussen belangrijke liefde, waarvan melding wordt gemaakt in deftige dagbladen en onbelangrijke min, waarvan de namen alleen maar leven op rode lippen en worden begraven in het register van de burgerlijke stand. [illegible] belangrijk huwelijk, dat niet door zou gaan, en ontroerden het een kleine wijle dat men zelfs op de hoogste sport van de maatschappelijke ladder het breken kan horen van harten. En wij lazen van belangrijke huwelijken die weldra plaats zouden vinden. [illegible] kristallen vazen, de klokken, de reisdoekjes [illegible] hofpagina, [illegible] predikanten die waren aangesteld [illegible] Stowe en Nordelph en Bradford-on-Avon, [illegible] Teffont Ewyas en Teffont Magna. En wij vernamen met opluchting dat de Zweedse expert [illegible] in de Westminster Abdij in [illegible] staat van verval was, [illegible] en dat de gezagdragers van Westminster Abdij aan The Times hadden meegedeeld, dat de zetel [illegible] de gewoonte is van heel oude zetels, maar dat de houten staatsiezetel het verder uitstekend maakte. En zij hadden daar volgens het blad aan toegevoegd, dat de Zweedse expert alleen maar een zo zotte vergissing had gemaakt, omdat hij een buitenlander was van wie je zoiets kon verwachten. „Ieder buitenlander", zeiden zij die het gezag torsen over Westminster Abbey, „zou gemakkelijk op het eerste gezicht kunnen denken, dat de zetel in zeer vervallen toestand verkeerde." Waaruit duidelijk blijkt dat de stoel gelukkig gaaf, maar de Zweed helaas buitenlander was en dat hij er, zoals dat van niet-Britten kon worden verwacht, niets van had begrepen, ook al was hij dan antiquair van beroep. Maar ofschoon ook dit een schone vondst voor ons was en wij even geschaterd hebben, was het niet dit dat ons hart deed tierelieren als een leeuwerik. Want toen wij ook nog gelezen hadden welke sommen welke doden aan welke levenden bij testamente hadden vermaakt, en hoeveel de antiekveiling van de vorige dag had opgebracht, en welke ambassadeurs met verlof uit Engeland waren vertrokken, viel ons oog op een zin midden in een kort artikel van een naamloos medewerker van The Times. En deze zin luidde: „Of what do pigs dream?", „waarover dromen de varkens?" Dàt hadden wij in The Times en nog wel op een zo belangrijke, ja, koninklijke bladzijde niet verwacht, en dàt was de oorzaak welke een kleine vulkaan in ons binnenste deed besluiten zich te uiten in een lavastroom van geluk.

## De vochtige omhelzing

Waarvan dromen de varkens?" lazen wij en vingen weldra zelf te dromen aan. Want wij beminnen varkens en zijn hun grote dank verschuldigd. Het was een varken dat voor het eerst onze ogen heeft geopend voor een waarheid die ons dierbaar is geweest vanaf de dag waarop wij haar voor het eerst ontdekten, de waarheid namelijk dat er op aarde wel lelijke mensen zijn, zelfs heel veel lelijke mensen zijn, maar dat nergens een lelijk dier te vinden is. Alle dieren zijn mooi, ook bromvliegen en mestkevers, spinnen en slakken, inktvissen en haaien, aardvarkens, wrattenzwijnen en stinkende padden, alle slangen en zowel de luipaard. Het is alleen maar omdat een kind van af zijn prilste jaren antropomorfistisch leert denken over dieren, dat hij zo lang in het bestaan van lelijke dieren gelooft. „Lelijk als een varken" hoort hij zeggen over een medemens en vanaf dat ogenblik is niet slechts het slachtoffer van de zoölogische vergelijking, maar ook het varken onherroepelijk lelijk. En wij zelf hebben van een varken geleerd dat wij hem en vele andere dieren een groot onrecht hadden aangedaan. Wij hebben van aanschijn tot aanschijn gestaan met een vreemd varken op vreemde grond en plotseling beseft dat varkens adembenemend mooi zijn, ook al zijn er ongelukkigerwijze misschien mensen die op varkens gelijken en daarom geacht worden in schoonheid te kort te schieten. Nog later hebben wij voor onszelven eveneens ontdekt dat varkens behalve zonder uitzondering, niet alleen mooi zijn, maar ook onschuldig, en dat hij die van zijn moeder de raad ontvangt kwaad gezelschap te mijden, zij aap een jongen, niet beter kan doen dan naar de wei te gaan of het oerwoud of naar de dierentuin. Maar met deze laatste ontdekking hebben varkens niets te maken. Die les hebben wij geleerd van een bekroonde stier met een driekleurige rozet op het nobele voorhoofd. **Die stier was, in tegenstelling met onszelf,** schoon en, naar wij eensklaps beseften, veel onschuldiger dan wijzelf en onze gelijken.

„Waarover dromen varkens?" vroeg de naamloze medewerker van Engelands meest deftige koerant, en vervolgde: „Vormt zich in hun geest een atavistisch visioen van truffels in ondergrondse herinnering van de dagen toen hun voorouders rondsnuffelden in de bossen en voordat de beschaving het varken een ring in de neus stak? Ondergaan zij het kalmerend effect van een modderbad, terwijl in hun droom hun lijf wegzinkt in de vochtige omhelzing van de mestvaalt? Of vallen de eikels in menigten uit de bomen zoals de appelen vallen op de grond van de boomgaard?"

*Verschrikkelijk belangrijke verlovingen*

Toen wij deze vragen lazen hebben wij gedacht aan wat Petronius Arbiter in de dagen van Nero heeft gezongen van de hond en wat Tennyson heeft achttien eeuwen later, maar minder fraai heeft nagezongen. „In zijn dromen," zei Petronius, „volgt de hond het spoor van de haas." „et canis in somnis leporis vestigia lustrat".

Dromen, zong Petronius, die in een corrupte dagen en in corrupte omgeving een kern van integriteit wist te behouden, komen ons niet van buiten aangevlogen. Het zijn niet de goden en niet de hemelse machten die de dromer zijn droom zenden. Een elk maakt zijn eigen dromen. En, zegt hij, als in de slaap de rust zich heeft gevlijd over de ledematen en de geest, van alle zwaarte en druk bevrijd, te spelen aanvangt, komt opnieuw in de duisternis tot leven wat de voorbije dag heeft vervuld. Die om steden krijg voert en de straten achterlaat in vlammen, ziet in zijn dromen de pijlen vliegen door de lucht, ziet strijdformaties uiteenslaan, ziet gesneuvelde koningen begraven, en ziet het bloed stromen over het slagveld. Die betrokken plegen te zijn in rechtszaken, zien in de nacht het gerechtshof en voelen zich beklemd door de omringende menigte van nieuwsgierigen. In zijn dromen verbergt de vrek zijn schatten en vindt hij verborgen goud. De jager doet het bos weerklinken van het bassen van zijn honden. De zeeman ontrukt zijn schip aan het geweld van de golven of klemt zich, op het punt van verdrinken, vast aan de achtersteven. De lichtekooi schrijft in haar dromen aan haar beminde en de overspelige schenkt zich aan haar minnaar. In zijn dromen volgt de hond het spoor van de haas, en die ongelukkig zijn bij dag vinden in de uren van de nacht slechts hun lijden terug. Dat zong Petronius. En om wat hij schreef over dromen, en in het bijzonder over die **van de hond,** wisten wij het antwoord op de vraag, **waarvan de varkens dromen in de nacht, en zouden dit antwoord hier neergeschreven hebben, indien niet de** anonieme medewerker van The Times het zelf zoveel schoner deed dan wij het zouden kunnen doen. „Varkensdromen, veronderstel ik, gaan alleen maar over zingenot — zoals dat immers vanzelf spreekt bij zoveel prettige dromen — want voor hen heeft het leven met geestelijke vreugden niets te maken, en geen probleem van recht of onrecht benart hen bij dag of bij nacht. Zo komt het dat zij, sluimerend in de boomgaard, door de warmte en stilte van de nacht verleid om zich te rusten te leggen in de open lucht, in hun dromen dezelfde paden gaan als die zij overdag verkiezen, weelderiger paden en rijker getooid, maar dezelfde vertrouwde wegen die leiden tot geluk en tevredenheid."

Daarvan dromen de varkens; van spoeling en draf en van een overdaad van eikels, van zonnige weiden en meer dan levensgrote modderplassen, van warme en aromatische mesthopen, van het voorjaar en van de varkensliefde. En omdat varkens niet slechts schoon zijn en onschuldig, maar ook onwetend en gespeend van alle historische zin, dromen zij nimmer van procureurspek of erwtensoep met kluif. Want ook dit hebben de dieren, behalve hun onschuld en schoonheid, met elkander gemeen, dat zij weliswaar bij instinct de dood mijden, maar niet beseffen dat de dood hen wacht voorbij de heg van de laatste wei, aan het eind van het laatste bospad. Een mens moge geloven in de eeuwigheid, maar er is geen koe die gelooft in hasjee, geen kalf dat gelooft in blinde vinken, en geen varken, dat gelooft in rookworst.

# TOM POES en het slaag-systeem

2434 — De reden, dat de trein zo plotseling gestopt had was gewoon maar dat hij niet verder kon. De zware sneeuwval had de rails versperd en de machinist wist niets anders te doen dan moedeloos de schouders ophalen.

Heer Bommel, die langzaam tot zichzelf kwam, werd getroffen door de diepe stilte.

„W-wat is er toch aan de hand?" vroeg hij klagelijk. „Waarom rijden we niet?" Tom Poes gaf geen antwoord en daarom stak hij het bebuilde hoofd uit het raampje en wenkte een passerend conducteur.

„Ik wens een klacht in te dienen!" sprak hij. „Uw remmen werken zo stroef, dat de koffers uit het net springen en overigens wens ik door te rijden! Ik heb haast! Ik ben op weg naar het succes als U begrijpt, wat ik bedoel. Ik heb geen tijd om hier in de sneeuw te staan."

„Het spijt me", zei de treinbeambte. „Er is een lawine op de rails gevallen en nu moeten we op hulp wachten. Het kan wel een dagje duren meneer!"

„Het is treurig!" hernam heer Ollie. „Dat is geen bediening! Ik zal schadevergoeding vragen."

„Dat moet U doen", bevestigde de conducteur. „Vragen kan nooit kwaad. En als U zo'n haast hebt kunt U beter gaan lopen." Met deze woorden liep hij glimlachend verder. Doch nu werd heer Bommel echt boos.

„Hij houdt me voor de gek!" riep hij uit. „Dat gaat te ver, Tom Poes! Een geslaagde heer kan niet wachten — en daarom gaan we werkelijk lopen. We zullen die lummel eens wat laten zien! Volg me, jonge vriend!" Hij greep de loodzware koffer en sprong uit het rijtuig in de sneeuw.

Tom Poes volgde bezorgd en zo sjokten ze even later moeizaam het onherbergzame land in...

# ANTILLIAANSE studenten in Nederland verliezen in de heer van Leeuwen een groot vriend en een kundig leider

**(Studentenbrief uit Nederland)**

**Ruim zeven jaren lang heeft de heer C. van Leeuwen onafgebroken de belangen van studerende (en niet studerende) jeugd van de Antillen of van de West in 't algemeen behartigd. Ruim zeven jaren heeft de heer van Leeuwen Nederland in alle richtingen doorkruist om zijn overal verspreide pupillen op te zoeken, te troosten aan te moedigen en nu en dan te berispen. En hij kende geen verschil in winter en zomer. Vermoeidheid was hem een ten eenmale vreemd begrip. En nu heeft hij, eigenlijk heel onverwachts, afscheid genomen als voogd van de West-studenten.**

Het is vreemd hoe men voor iemand die men maar zo'n korte tijd kent, zo'n grote genegenheid kan voelen. Is het misschien de idee van in hem de enige vader te weten in den vreemde? Wij weten het niet. Wij weten alleen maar dat de overplaatsing van de heer van Leeuwen naar een van de afdelingen van de Algemene Antilliaanse Vertegenwoordiging, bij de meeste studenten en vooral bij hen die persoonlijk met de Heer van Leeuwen in aanraking zijn gekomen een leeg gevoel achterlaat.

De heer van Leeuwen is een man van 't onderwijs. Zelfs heeft hij op Curaçao aan de leerlingen van de Hendrikschool een tijdje les gegeven.

Misschien is het daarom dat hij de moeilijkheden van elke student afzonderlijk, altijd persoonlijk en goed wist te behandelen.

De heer van Leeuwen is zoals algemeen bekend een der gedelegeerden van de Studie-commissie der Koninklijke Vereniging „Oost en West", en voor degenen die nog niet genoeg op de hoogte zijn van de werkwijze van deze vereniging zullen wij hier eerst het een en ander uit een zetten.

De studiecommissie werd opgericht de 10de April 1909.

Ze bestaat uit: J. H. van der Zant. Hoofd van de afd. Rijkstoelagen Min. van O. K. en W., Voorzitter.

mr. C. H. Eskes, ondervoorzitter.

Mej. L. H. Kruger, secretaris-penningmeester.

Prof. ir. M. F. C. Berkhout, Hoogleraar van de Technische Hogeschool te Delft.

W. Hogewoning, inspecteur van 't onderwijs.

Mgr. mr. F. Op De Coul, directeur van het R. K. Centraal Bureau voor Onderwijs en Opvoeding. Den Haag.

Haar taak is:

De behartiging van de belangen van jongelieden van beiderlei kunne, afkomstig uit 't buitenland, die ten behoeve van hun opleiding in Nederland vertoeven.

De studiecommissie eerbiedigt elke godsdienstige en politieke overtuiging en houdt derhalve ten volle rekening met de wensen van de ouders op godsdienstig gebied.

De behartiging van de belangen van de jongelieden, voor wie de hulp van de Studiecommissie wordt ingeroepen, is in handen gelegd van Gedelegeerden, tot voor kort de Heren:

J. Coutinho
F. Fontaine
C. van Leeuwen.

De werkzaamheden van de gedelegeerden bestaan uit:

**1. Het geven van voorlichting omtrent** de opleiding en de behartiging der verdere belangen van in Nederland vertoevende jongelieden of van hen, die het voornemen hebben voor hun verdere opleiding naar Nederland te gaan.

2. Het verstrekken van raad aan of het houden van toezicht op de hierboven bedoelde jongelieden.

3. Het uitoefenen der ouderlijke macht over de jongelieden.

De financiële administratie wordt gevoerd door de administrateur-kassier, de heer G. Marcus.

(De bovengenoemde gegevens zijn afkomstig van 'n brochure van de vereniging en ouders die zich voor nadere gegevens over raadgeving, toezicht, geldelijk beheer interesseren enz.. kunnen gratis terecht bij 't kantoor van deze vereniging: Vereniging Oost en West, Surinamestraat 18 's Gravenhage)

De heer van Leeuwen die gedelegeerde werd na de dood van de eveneens actieve Heer Oudraad zal op zijn beurt vervangen worden door de Heer Offerman.

En naast deze heren staat al 21 jaar lang de bijzondere secretaresse-plaatsvervangend gedelegeerde, Mevr. Paalman, die even hard er aan meewerkt om de pupillen van de vereniging met raad en daad, vooral met daad, bij te staan....

De heer van Leeeuwen vertrekt, zoals iedereen en alles in deze wereld vertrkt, na korter of langere tijd. Daar in onze wisselende, groeiende en veranderende gemeenschap, niets en niemand onmisbaar is....

De „Werkezel", zoals Mevr. Paalman hem noemt, de man die geen enkele minuut ongevuld kan laten voorbijgaan, vertrekt uit het midden van de pupillen die hem gedurende ruim zeven jaren zo aan 't hart waren.... Het zou te veel ruimte vergen om uit te weiden over de tientallen moeilijkheden die de heer van Leeuwen tot ieders bevrediging heeft weten op te lossen.... Maar als U zelf even nagaat dat er onder de stroom studenten die elk jaar Nederland komt binnenvallen, goede en slechte zijn, temperamentvollen en slomen, moeilijken en meegaanden, dan zult U zich zelf een beeld kunnen vormen van de verscheidenheid van zorgen waarmee de heer van Leeuwen, Mevr. Paalman en de andere gedelegeerden door de jaren heen hebben moeten kampen....

En vooral de laatste jaren met de vergroting van de toeloop studenten heeft de commissie Oost en West het niet gemakkelijk gehad.....

Terloops vroegen we aan de heer van Leeuwen (die voor ons allang Pa van Leeuwen is geworden) en aan Mevr. Paalman (tante Paalman) ons iets te vertellen over de samenwerking tussen de regering en de commissie....

De heer van Leeuwen schoof zich wat gemakkelijker in zijn stoel en terwijl hij even de voorname houding die hem eigen is als het over ernstige zaken gaat, aannam, zeide hij:

„De samenwerking tussen ons en de regering is altijd prima geweest.... dwz, tot voor de laatste twee jaren. Niet dat de verhouding toen minder goed werd of iets van dien aard, maar de beslissingen werden te snel of te langzaam genomen. De antwoorden bleven te lang uit en soms kwam het geld van de beurs ook te laat aan. Kortom de verbinding Nederland en de Antillen scheen niet meer zo goed te zijn als voorheen, juist in een tijd waarin door de grote toeloop van de bursalen, deze verbinding inniger behoorde te zijn.. Het gebeurt de laatste tijd weleens dat wij een telegram ontvangen met de woorden: Overmorgen arriveert er een meisje, verpleegster. Geen leeftijd, geen opleiding, niets, terwijl de plaatsing met de dag moeilijker wordt. Toch, vervolgde de heer van Leeuwen, nu en dan in de rede gevallen door de intelligente Mevr. Paalman, „is dat niet zo heel erg, want de commissie heeft bewezen dat zij tegen een stootje kan.

**Maar wat wel erg is of de belangenbehartiging moeilijker maakt is, dat door met de grote stroom van studenten, ook jongens komen die eigenlijk niet uitgezonden hadden moeten worden. Door de verwijde selectie krijgen wij van alles op ons dak, wat begrijpelijk is, maar wat onherroepelijk de goede naam van de goede studenten bederft... Want terwijl vroeger zeker 98% van de uitgezonden studenten met 'n graad terugkeerde, komt het nu veelvuldig voor dat studenten en leerlingen wegens onvoldoende ijver, slecht gedrag, enz. door diverse instellingen afgewezen worden...."**

Verder vertelde de heer van Leeuwen dat hij vaak genoeg had aangedrongen op het zorgen voor betere voorlichtingen betreffende de verschillende studiemogelijkheden in Nederland, opdat de jongens en meisjes zich terdege bewust zouden zijn van de moeilijkheden van hun studie voor zij naar Nederland vertrokken.

Maar toch heeft de heer van Leeuwen nooit gemord; altijd heeft hij nog een open plaats weten te vinden voor een laat-aangekomen student of studente. Altijd heeft hij zijn jongens en meisjes opgezocht, de luie heeft hij aangespoord, vaderlijk maar dringend, de goeden heeft hij nu en dan geprezen, altijd begrijpend voor zijn jongens, altijd nieuwe mogelijkheden proberend voor hun slagen.

Ergens zegt een dichter, (ik meen Shakespeare in zijn: Julius Caesar) het kwade dat men doet, blijft leven na de dood, het goede wordt vaak met hem begraven.

Wij zijn echter van mening dat deze zinsnede voor de heer van Leeuwen, zeker niet mag gelden (tenzij omgekeerd).

Wij, en wij staan hier in de plaats van de vier à vijf honderd studenten die in de loop van deze laatste zeven jaren „door de handen van de heer van Leeuwen zijn gegaan", zullen hem altijd dankbaar blijven gedenken, als de man die in zomer en winter, in lente en herfst de zorgen van zijn „eenzame" studenten heeft gedeeld. Die geen moeite te groot achtte om zijn jongens een plezier te doen, om hen te helpen over hun eerste buien van heimwee heen te komen.

**Fr. Martinus.**

**Een dezer dagen is Mej. G. J. Veeger van Schiphol naar Teheran vertrokken om aldaar de organisatie van het Rode Kruis-werk op zich te nemen. Mej. Veeger op de trap van de KLM-machine groette met een armzwaai naar de achterblijvers.**

# Nederlandse vrouw gaat Jeugd Rode Kruis in Perzie organiseren

**Schiphol. — Op een Nederlandse vrouw is de keuze gevallen voor het opbouwen van een jeugd Rode Kruis organisatie in Perzië. Zij is medewerkster van het hoofdbestuur van het Nederlandse Rode Kruis, mejuffrouw G. J. Veeger uit Nijmegen die met het KLM lijntoestel van Schiphol naar Teheran is vertrokken.**

Het Perzische Rode Kruis, genaamd „De rode leeuw en zon", is reeds begonnen met het oprichten van een jeugdorganisatie, doch acht daarbij in het begin een vaste leidende figuur, die talent voor dit werk aan ervaring paart, noodzakelijk. Bij gebrek aan zo'n figuur in eigen land, stelde het zich daarom in verbinding met het internationale Rode Kruis, dat zich op zijn beurt onder andere tot het Nederlandse Rode Kruis wendde. Uiteindelijk viel de keuze op mejuffrouw Veeger.

Mejuffrouw Veeger heeft haar sporen op het gebied van het jeugdwerk bij het Rode Kruis reeds verdiend. Zij heeft in Nieuw-Guinea als zodanig een bekende naam en nam het vorige jaar in Nederland het rayon Brabant van het Nederlandse Rode Kruis voor haar rekening en wel speciaal voor het jeugd Rode Kruis. Het ligt in de bedoeling dat zij een half jaar in Perzië werkzaam zal blijven.

**Abonneés krijgen „PANORAMA" als weekend bijlage**

# ARABESKE IN PURPER

*door W. H. VAN EEMLANDT*

22

Maar, meneer de President, kwelt hen deze tegenvaller? Gevoelen zij zich benadeeld door de aan henzelf gepleegde roof? Alweer **neen!** Zij pleegden hun misdrijf immers niet uit nood! Het was voor hen slechts een vermakelijk tijdverdrijf, een uitgangetje.....**sport!**

Wanneer ik dit alles tezamenvat, dan kan ik slechts tot de overtuiging komen, dat voor een misdrijf, in deze geest van oppervlakkigheid als een verzetje uitgevoerd, de zwaarste straf, welke de Wet heeft bepaald, nog niet zwaar genoeg kan zijn. Immers zijn de indirecte gevolgen van een voorbeeld als de verdachten hebben gegeven, wellicht nog verstrekkender dan de materiële schade, die zij anderen hebben toegebracht. Wanneer een misdrijf door intelligente lieden als een spelletje wordt beschouwd, hoe groot is dan niet het gevaar te achten, dat de geestelijk minder bedeelden dan deze beide afgestudeerden iedere morele weerstand zullen verliezen, wanneer aan de misdaad het karakter wordt verleend van een soort vermaak, een opwindend genoegen, dat de ad nauseam herhaalde, hun aantrekkelijkheid verliezende uitspattingen ver achter zich laat? Dat gevaar kan alleen worden afgewend door de straf, die dergelijke „misdadigers uit verveling" wordt toegemeten.

Ik meen derhalve tot de volgende eis te moeten concluderen: voor de verdachte Gérard de Versigny acht ik een gevangenisstraf van tien jaren, zonder aftrek van voorarrest, alleszins gemotiveerd en voor de verdachte Eugène de Versigny een gevangenisstraf van zes jaren zonder aftrek. Bij deze laatste eis houd **ik rekening** met het feit, dat de jongste der verdachten ongetwijfeld grotendeels onder invloed van zijn broer heeft gehandeld.

Bij het twee weken later uitgesproken vonnis veroordeelde de rechtbank elk der gebroeders de Versigny na langdurig overleg in eigen boezem — tot zeven jaren gevangenisstraf, zonder aftrek.

Onder de millioenen lezers, die in de binnen- en buitenlandse pers het bericht van de uitspraak lazen, waren er slechts enkelen voor wie dit meer betekende dan een haastig en oppervlakkig bezien nieuwtje.

Inspecteur Büchli, wiens Zwitserse dagblad als gevolg van de in Lugano plaats gehad hebbende arrestatie uiteraard kopij zag in de veroordeling van de beide Fransen en dus een omstandig relaas gaf van de motivering van de eis en van de uitspraak, floot zachtjes met een trek van uiterste verbazing op zijn scherpe gezicht. Zeven jaar voor beide veroordeelden! Hoe kòn dat? Voor de oudste de Versigny zou hij zes jaar al vrij zwaar hebben gevonden en voor de jongste......hoogstens de helft! Die Hollanders waren blijkbaar niet mak met hun straffen......

In een kleine villa, die aan een der stillere lanen in Wassenaar lag, was Helmstra bezig met het leggen van de laatste hand aan het inpakken van zijn koffers voor een spoedreis naar het Verre Oosten, toen zijn huisknecht het avondblad binnenbracht. Hij schoof het valies, waarin hij enige papieren had gelegd, terzijde en zocht ongeduldig het kleine bericht, dat hij wel verwachtte te zullen vinden. Daar stond het! **Zeven jaar!** Sedert hij enkele dagen na Kerstmis van notaris Baur in Lugano had vernomen, dat zijn beide vrienden waren gearresteerd en aan de Nederlandse politie waren uitgeleverd, was hij op een veroordeling voorbereid geweest. Maar **zeven jaar!** Wat een hap uit een mensenleven! In gedachten zag Helmstra weer de bibliotheekkamer van het huis op de Piazza Santa Marina en het theatrale gebaar van Eugène, toen die hem zijn kopje koffie na het diner had aangereikt. Hij herhaalde dit gebaar nu en strekte de arm uit als richtte hij een revolver op een tegenstander. Toen zei hij zacht: „En nù.... Mikailian!"

Voor de gestraften nummers 318 en 319 in de gevangenis van de hoofdstad van een der noordelijke provincies vergleed het leven niet zo eentonig als men oppervlakkig zou menen. Nummer 318, die aan een nierkwaal leed, maar buitengewoon intelligent bleek te zijn, werd al spoedig belast met toezicht in de werkplaats. Aanvankelijk was zijn volkomen onkunde van de Nederlandse taal een bezwaar. Hij sprak alleen Frans en Duits. Maar een gemoedelijke Belg, die reeds een vijftal jaren in de inrichting vertoefde en een der beste lederbewerkers was geworden, werd toestemming gegeven voor de nieuw-aangekomene als tolk te fungeren en binnen twee maanden was nummer 318 in staat de weinige woorden, die hij bij de conversatie nodig had, zonder hulp in verstaanbaar Nederlands te spreken. Nummer 319, even vlug van begrip als zijn voorman bij het appèl, was aangewezen voor de vervulling van een door een sterfgeval ontstane vacature in de bibliotheek. In zijn vrije tijd studeerde hij Nederlands uit een gevonden Franse dictionnaire. Door bemiddeling van een geestelijk verzorger werd hij voorzien van een in België uitgegeven tweetalige schoolgrammaire. Hij maakte snelle vorderingen en werd te werk gesteld bij de administratie.

De brieven, die de post voor goed-oppassende gevangenen bezorgt, zijn voor hen, die genoodzaakt zijn deze te censureren van een allerakeligste eentonigheid. Maar sedert de komst van de nummers 318 en 319 kwam er voor de dokter, die als erkend talenkenner de censuur uitoefende over buitenlandse post, een welkome afleiding in de vorm van met regelmatige tussenpozen uit allerlei vreemde plaatsen in Azië, Australië en Amerika verzonden lange brieven, die bestemd waren voor de nieuwe gasten. Toen het eerste van deze epistels verscheen — blijkens postzegel en poststempel kwam het uit Calcutta — was het alsof binnen de grauwe muren van het strenge gebouw een brede strook zonlicht viel uit warmer en kleuriger streken dan het koude en veelal bewolkte Noorden van Nederland. De dokter was begonnen de zes dichtbeschreven vellen dun postpapier met wantrouwig oog te monsteren. Maar toen hij eenmaal, halfweg de eerste bladzijde gekomen, zich had gewend aan het vlotte Frans van de correspondent, werd hij zó geboeid, dat hij ademloos voortlas en met een gevoel van spijt naar de slotwoorden staarde: „Votre très dévoué Casquier."

(Wordt vervolgd)

# Geschenken-tentoonstelling verlengd

's Gravenhage. — De tentoonstelling van geschenken, aangeboden aan H.M. de koningin en Z.K.H. prins Bernhard tijdens hun reis naar Suriname en de Nederlandse Antillen, trok tot en met woensdag 4.432 bezoekers. Wegens de steeds toenemende belangstelling wordt de duur van de expositie verlengd tot en met zondag 29 januari.

# Sovjets bezitten grootste defensie macht van jagers ter wereld

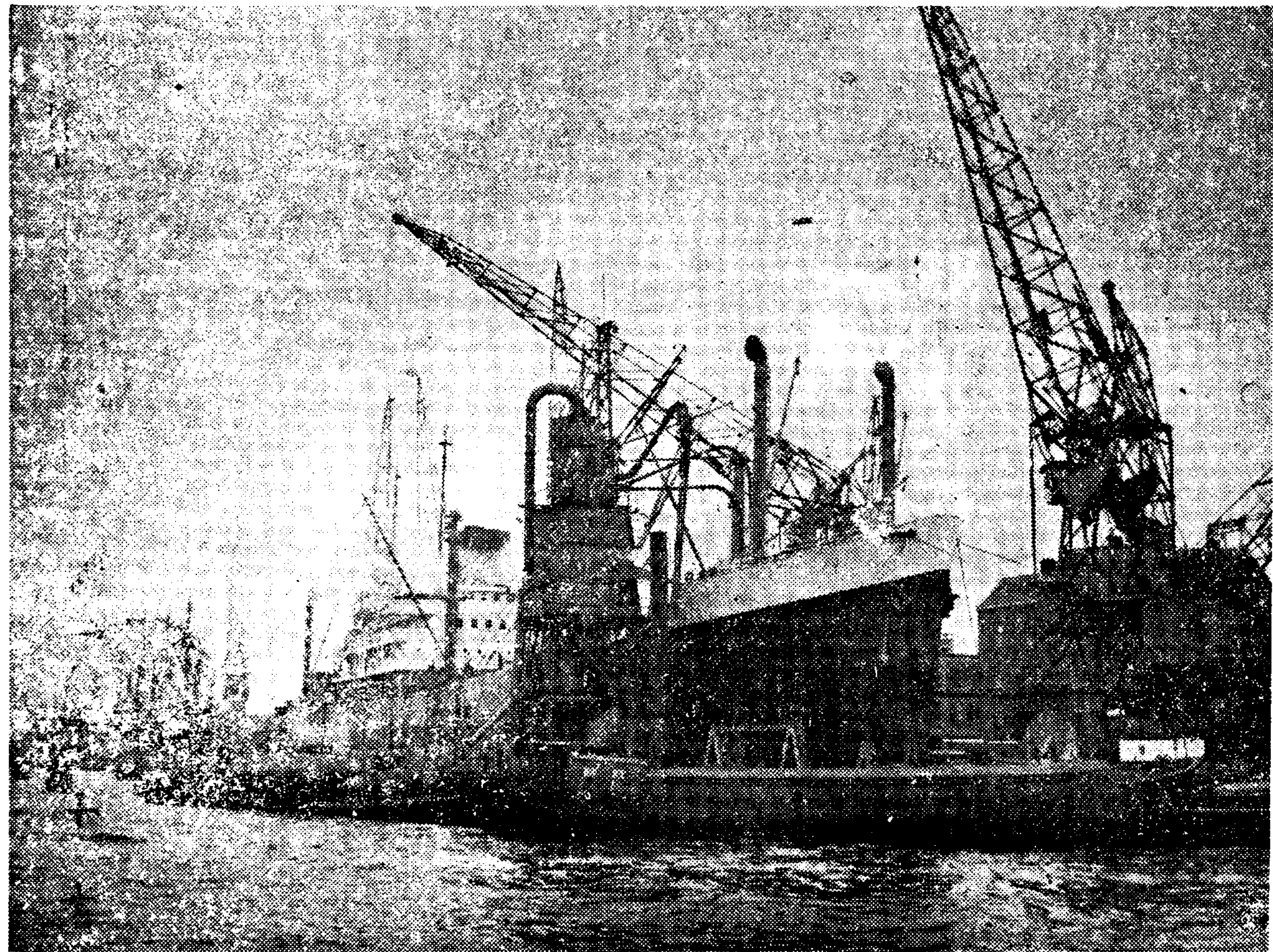
New York. — Het hoofd van de Amerikaanse dienst voor wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling van de luchtmacht, luitenant-generaal Power, heeft verklaard, dat de Sovjets thans de grootste defensiemacht van jagers ter wereld bezitten, die geheel uit straalvliegtuigen bestaat. De Sovjet-middelzware straalbommenwerpers kunnen volgens hem vergeleken worden met de meest ontwikkelde Amerikaanse toestellen. De generaal was er echter van overtuigd, dat de Verenigde Staten nog steeds op de meeste gebieden der militaire technologie een kwalitatief overwicht hebben.

# Bedreiger van Eisenhower ontoerekenbaar verklaard

Washington. — Een rechter in Washington heeft een 54-jarige man die bedreigingen tegen president Eisenhower had geuit, vrijgesproken, omdat de man ontoerekenbaar wordt geacht. Hij had zich op 5 maart 1955 bij het Witte Huis vervoegd en tegen een bewaker gezegd, dat hij de president kwam vermoorden. Na arrestatie bleek, dat hij ongewapend was.

# STERFT DE ZEEMAN UIT?

## *Bemanningen worden steeds jonger*



*De scheepvaart is een belangrijke factor van onze economische bloei, maar tegelijk vermindert onze welstand de lust om te varen.*

(Van een correspondent in Nederland)

Het zeemansberoep dreigt uit te sterven, het zeemansberoep als levensvervulling, sterker dan elke binding aan wal. De zeeman vergrijsd op de vaart, de klassieke „pikbroek" uit duizend verhalen, is in onze contreien nauwelijks meer te vinden. Figuren als zeilmaker Jacob Brouwer, Hendrik Meeuw, de matroos, zoals Van Schendel hun trouw aan zee en schip heeft verheerlijkt in „Het Fregatschip Johanna Maria", hebben ooit inderdaad bestaan, maar zijn sinds lang legendarisch geworden, litteratuur. Zij zouden met het zeilschip verdwijnen van de zeeën, de stoomvaart was hun wereld niet. Het is vandaag een feit, dat de bemanning van de schepen gemiddeld steeds jonger wordt, de vaart nog slechts een avontuur voor enkele jaren. Wanneer men dit verschijnsel sociologisch verklaren wil, is een eerste oorzaak de toenemende welvaart. Landen met geringe werkloosheid en een hoog levensniveau brengen steeds minder zeelieden voort. De Verenigde Staten kennen dit reeds sinds de eerste wereldoorlog. Er varen maar weinig Amerikanen meer op de Amerikaanse handelsvloot, de schepen in hoofdzaak bemand met Scandinaviërs. Hetzelfde probleem doet zich voor in Engeland, Frankrijk, Duitsland, en natuurlijk ook in Nederland. In landen daarentegen met lage levensstandaard, Griekenland, Italië, Spanje, is nog animo om te blijven varen. Bij ons wreekt zich dan verder het doorbreken, in onze tijd, en het uiteenrukken van de gemeenschappen van kustplaatsen en eilanden, van ouds het mensenreservoir van onze zeevaart.

## Het probleem van de opleiding

Wij hebben het reeds eerder betoogd: het Nederlandse volk wordt steeds minder sea-minded, het vervreemdt van de zeelucht, aan overal dood water oriënteren zij zich steeds meer op het land: industrie, land- en tuinbouw. In die vroegere gemeenschappen, op de eilanden en langs de kust, was varen traditie van geslacht op geslacht. Grootvader had gevaren, de vader voor en dus was het vanzelfsprekend, dat ook de zoon varen ging. Langs de Noordzeekust was bovendien een belangrijk deel der vissers drie kwart van het jaar ter beschikking: de haringteelt duurde immers maar zo'n twee tot drie maanden. Tegenwoordig achtervolgt men de haring acht tot negen maanden lang, en de rest van de tijd neemt de visser vakantie: woont hij gunstig, dan verhuurt hij 's zomers aan mensen uit de stad en komt er royaal.

Maar als de zeeman steeds meer verdwijnt, dan is het omdat er geen zeemansvrouwen meer zijn. Want dat was het geheim van die gesloten, op de zeevaart ingestelde gemeenschappen: de vrouwen hadden er steun aan elkaar, ook voor hen was het alleen zijn en alleen staan voor allerlei zorg vanzelfsprekend. Zij waren lotgenoten en dat maakte het allemaal veel lichter. Voor de vrouwen in zo'n gemeenschap was het varen en dus de afwezigheid van hun mannen de gewoonste zaak van de wereld. Zij waren immers ook zelf zeemansdochters. Niemand, die een ander daarom bebeklaagde. Wel was er het gemeenschapsgevoel, men hielp elkaar zoveel het kon. Langs deze weg tracht men dan ook bij de verschillende maatschappijen het probleem te benaderen. Men beijvert zich de vrouwen van het varend personeel met raad en daad bij te staan. Vooral ook hen samen te brengen, zodat zij bij elkaar de steun kunnen vinden, die voor hen de best denkbare is. En vooral wil men hen instrueren, hun vertellen hoe men er het beste van maakt, zo goed mogelijk de roeping vervult van zeemansvrouw te zijn.

Een grote scheepvaartmaatschappij te Rotterdam heeft daartoe een staf van sociale werksters in dienst, die geregeld met de vrouwen contact houdt, hen helpt om eventuele moeilijkheden in het gezin op te lossen. Er worden clubjes van zeemansvrouwen gevormd, die op vaste tijden bij elkaar komen, zodat men anderen ontmoet, die in gelijke omstandigheden verkeren, bij wie men over en weer begrip vindt en waar men op rekenen kan in geval van nood. 's Zomers staan er vakantiehuisjes ter beschikking, wederom voor zeemansvrouwen onderling. Voor de man op zee is dit alles een geruststelling en bij moeilijkheden een grote troost. Ook zal de vrouw hem niet dadelijk meer al haar problemen schrijven, met als slot de verzuchting: Ik ben ook zo eenzaam. Er wordt immers al het mogelijke gedaan om haar te helpen een oplossing te vinden. Zo tracht men het goede van de gemeenschap van voorheen zoveel mogelijk te reconstrueren.

Tegelijk wordt alles gedaan om bij de jonge zeelui en bij allen, die zich melden voor de vaart, liefde aan te kweken voor 't werk, een binding met de maatschappij, in welker dienst men vaart. De accomodatie voor de bemanning aan boord is aanzienlijk verbeterd, op de nieuwe schepen vrijwel ideaal. Ook voor de ontspanning der mensen wordt alles gedaan. Maar vooral wil men de vakbekwaamheid opvoeren, omdat het de arbeidsvreugde stimuleert. Bovendien is er de laatste jaren een ontstellend gebrek ontstaan aan zeelui, die hun vak verstaan, een proces, dat eigenlijk reeds dateert van het einde der zeilvaart. De oudere generatie, die hier de leerschool had ondergaan, is geleidelijk aan uitgestorven, en ook zijn de mensen vrijwel verdwenen, die nog weer van hen het vak hebben geleerd. Vooral na de laatste oorlog, toen allerlei lieden op de schepen kwamen, wien het om nylons ging en sigaretten voor thuis de zwarte handel, hebben tal van veteranen er de brui aan gegeven. Zo bleef er een slag zeelui over, dat misschien nog kon ... erven of een schip zeeklaar maken, maar bij wie de handen verkeerd stonden zodra er iets bijzonders gebeurde, bij slecht weer de luiken insloegen, ankers werden verspeeld, of wanneer er moest worden gesleept.

**Het gebrek aan zeelui in het algemeen, en aan vakbekwame mensen in het bijzonder, is nog vergroot door de omstandigheid, dat na de oorlog de Laskaren en Maleiers, voor het merendeel niet meer ter beschikking zijn.. Bij de viciele dienst werkte een groot aantal Javanen, die behalve op de grote passagiersschepen, vrijwel geheel verdwenen zijn. Verder varen tenminste 8.000 Nederlandse zeelieden voor Scandinavische rederijen, meestal onder de vlag van Panama, Honduras of Liberia. Zij werden verlokt door de hoge gages en vooral door de situatie, dat op deze schepen niets wordt gekort voor sociale lasten en bijna of in het geheel geen belasting afgetrokken. Het zijn voor het merendeel mensen, die niet tegen lange reizen opzien en door geen al te sterke banden aan het vaderland gebonden zijn.**

Om de zich herstellende en snel weer uitbreidende vloot behoorlijk te kunnen bemannen, is toen het vraagstuk der opleiding ernstig aan de orde gekomen. Tot dusver werden toekomstige matrozen of direct in de praktijk opgeleid zij kwamen dan als bootsmans- of keteljongen, als ketelbinkie aan boord, of zij hadden eerst een opleidingsinstituut bezocht, in Amsterdam gevestigd op de „Pollux", in Rotterdam op de „Nederlanden", twee voor dit doel gebouwde ligschepen. De „Pollux" heeft behoorlijke toeloop van jongens, maar de „Nederlanden", een sterk verouderd schip dat men spoedig hoopt te vervangen telt nog maar enkele leerlingen. Al voor de oorlog was deze opleiding onvoldoende om in de behoefte te voorzien, thans levert zij maar de helft van de benodigde krachten nog afgezien van de ongunstige omstandigheid, dat een jongen pas op vijftienjarige leeftijd mag monsteren aan boord en als regel zijn opleiding op het matrozen-instituut reeds eerder heeft voltooid. In die hachelijke tussentijd moet hij aan wal een baantje zoeken en vaak gebeurt het dat hij daar hangen blijft. Daar komt dan nog bij, dat een jongen beneden de achttien aan boord geen overwerk mag verrichten, dus nooit volwaardig in actie kan komen. Met heel zijn opleiding blijft het dan al die tijd bij bakjes wassen en vloeren dweilen, en dat verhoogt niet bepaald de animo voor het gekozen vak. Voor de z.g. keteljongens, de ketelbinkies, bestemd voor de machinedienst, bestaat in het geheel geen opleiding. Zij moeten hun kennis uitsluitend in de praktijk zien op te doen.

### De eerste volmatrozen

Zeven jaar geleden heeft toen de Holland Amerika Lijn het initiatief genomen om zelf een Matrozenschool te stichten, waar jongens boven de vijftien en half jaar, die nog geen ander vak hadden gekozen of geleerd, konden worden geschoold voor matroos. De jongens, die deze school bezoeken en daarna naar zee gaan zijn, mits zij tot hun zes en twintigste jaar blijven varen, vrijgesteld van militaire dienst, behoudens dan het volgen van de cursus voor koopvaardijers. Thans bezitten ook de Rotterdamsche Lloyd, de Stoomvaart Maatschappij Nederland en de K.N.S.M. een matrozen-opleiding, terwijl de V.N.S. een gelegenheid tot scholing biedt aan mensen, die minstens een jaar bij hen hebben gevaren. De leiding van de matrozenschool der Holland-Amerika Lijn heeft dezer dagen de grote voldoening gehad dat de eerste twaalf voor het Rijksdiploma geëxamineerde en geslaagde Nederlandse matrozen allen van deze school afkomstig zijn. Zij krijgen per 1 januari aan boord de status van volmatroos, een nieuwe rang, waarin de C.A.O., de Collectieve Arbeidsovereenkomst, ingaande die datum voorzie. Diploma's voor volmatroos worden ook uitgereikt wegens gedane dienst, en wel aan degenen, die vóór 1951 tenminste drie jaar hebben gevaren. Dit z.g. dienstdiploma is in het bezit van 370 zeevarenden. In totaal telt de Nederlandse handelsvloot dus op het ogenblik 382 gediplomeerde volmatrozen.



*Op de matrozenschool van de Holland-Amerika Lijn wordt een nieuwe generatie vakbekwame zeelieden opgeleid: de „vol-matrozen" van morgen.*

## Verzet tegen benoeming van aartsbisschop van York

**De als „onafhankelijk" bekend staande „Church of England Newspaper" heeft de benoeming van dr Arthur Michael Ramsey tot opvolger van wijlen dr Cyril Garbett als aartsbisschop van York betiteld als „een schok en een teleurstelling". Dr Ramsey, aldus het blad, heeft zijn benoeming tot op één na de hoogste post in de Engelse staatskerk te danken aan de campagne die een bepaalde groep voor hem heeft gevoerd. Die groep staat volgens de „Church of England Newspaper" bekend wegens zijn „onverdraagzaamheid en zijn wantrouwen tegen wederzijds begrip".**

Er zullen weinigen zijn, die zich kunnen herinneren, dat er voor zo'n hoog ambt zulk een campagne is gevoerd schrijft het blad. Dr Ramsey zal nog moeten bewijzen, wat hij waard is.

„Hij is een anglo-catholic", aldus de „Church of England Newspaper", en het is een punt in zijn nadeel, dat hij zijn nieuwe ambt aanvaardt als kandidaat van een groep, die altijd meer prijs heeft gesteld op vrijheid voor zichzelf dan voor anderen.

De praktijk om in het openbaar steun te zoeken voor de benoeming van bepaalde personen tot hoge ambten in de Kerk van Engeland heeft misnoegen gewekt, zegt het blad, en terecht. Heel gemakkelijk zou er immers een toestand kunnen ontstaan, waarin het vrijkomen van een bisschopszetel aanleiding zou kunnen worden tot een even stormachtige campagne als voor de Franse algemene verkiezingen en dat met even rampzalige gevolgen, aldus de „Church of England Newspaper".

### Hittegolf in Brazilie

Rio de Janeiro. — Brazilië maakt de laatste dagen een ongekende hittegolf door. In Rio was het dezer dagen in de schaduw 105 graden Fahrenheit. Vele inwoners brengen de nacht in parken door vanwege de ondragelijke hitte in de huizen. Velen zijn aan de hitte bezweken en anderen vielen flauw aan de warme, drukke stranden.

---

In West-Duitsland is in 1955 het aantal bezitters van televisie-toestellen gestegen van 84.000 tot 283.000. De meeste kijkers wonen in het zendgebied van de "Noordwestdeutsche Rundfunk".

## „De dood verloor het spel"

### *Fascinerend oorlogsboek*

David Howarths We die alone", dat onder de titel „De dood verloor het spel" bij F. G. Kroonder in Nederland is uitgekomen, mag worden beschouwd als een van de meest aangrijpende boeken, die de laatste wereldoorlog heeft opgeleverd. Die fascinerende kracht dankt het aan een aantal eigenschappen, die men vergeefs in welk ander oorlogsboek dan ook zoeken zal. „We die alone" is n.l. geen oorlogsboek volgens het onderhand klassieke recept. Het is eenvoudig een verslag. Een verslag van de ontsnapping van Jan Baalsrud, een Noorse verzetsstrijder, die deel uitmaakte van een vier man sterke landingsgroep, die nog aan boord van de Brattholm in het Toftefjord door verraad werd overmeesterd. Alleen Baalsrud ontkwam. Voordat hij echter onder Duits vuren met een galopperende troep rendieren veilig in Zweden belandde, beleefde hij een aantal avonturen, die Howarth na de oorlog samen met hem tot in details heeft gecontroleerd en die in dit boek met grote nauwgezetheid en waarheidsliefde zijn opgetekend. Al deze avonturen op te sommen is onmogelijk. Howarth gebruikt er meer dan tweehonderd pagina's voor.

Om de belangstellende lezer enig idee te geven is dit echter wellicht voldoende: Op zijn tocht door het Poolgebied van Noorwegen raakte Baalsrud verzeild in een dagenlang aanhoudende sneeuwstorm. Hij werd sneeuwblind, maakte met een lawine een val van honderd meter, hij liep een hersenschudding op, zijn voeten bevroren en meer dood dan levend belandde hij in een klein Noors dorp. Vandaar sleepten de Noren hem — de weg voer pal onder het raam van een door Duitsers bezet huis door — per slee naar een hut, waar hij dertien dagen alleen lag. Vervolgens werd hij omhooggehesen naar een duizend meter hoger gelegen sneeuwplateau, hij werd er alleen gelaten, en — opnieuw overvallen door een sneeuwstorm — bracht hij meer dan drie weken doodziek, eenzaam en zonder eten door in een kuil, waarover meer dan anderhalve meter sneeuw viel. Hij werd uitgegraven, amputeerde bij zichzelf negen tenen en de wijze ... de Lappen hem — nadat hij twee keer was verlaten — ... van de dood, lijkt op een ...

Al deze gebeurtenissen — wij hebben er hier slechts een fractie weergegeven — verhaalt Howarth der enige opsmuk. Iedere poging romantisering is hem vreemd. Hij perkt zich tot de met zorg ... haalde en gecontroleerde feiten juist door dit eerlijke journalistieke procédé bereikt zijn boek de ... deur van een epos. Men mag dan ook van harte aanbevelen, in de laatste plaats bovendien dat het iets leert van de ... teit van die primitieve Noren het leven van hele dorpsgemeenschappen veil hadden om één ... selijk wrak van de dood en de ... ser te redden.

**LEES DE AMIGOE**

Langs de Belgische kust heeft men te doen met een verontrustend smaller worden van het strand. Deze toestand is zeer ongewenst, zowel uit een touristisch oogpunt, als om het feit dat nu het gevaar van duinafslag dreigt. Men heeft nu een pijpleiding aangelegd, waardoor het zeewater wordt aangezogen, om daarna, vermengd met zand uit het binnenland, weer naar het strand te worden gepompt. De foto's geven een indruk van de grote installaties die hierbij gebruikt worden.

## *Boekenvenster*

### *Galigaï*

Deze roman van François Mauriac ... op en top de grote Franse romancier met zijn geserreerde en toch ... heldere stijl, zijn diepe analyse ... menselijke kleinheid en zijn ... keuze van het onderwerp. Geen ... lectuur uiteraard. En eigenlijk ook ... nig opwekkend. Hoe kan het ... daar de schrijver als zijn roeping kent „te getuigen van de schuld ... van de mens tegenover de ... onschuld van God". Galigaï, de ... van Agathe de Camblanes, is een ... lijke dame, die als gouvernante ... zaam is in een door en door verburgerlijkte familie in een Zuidfrans ... waar ieder iedereen kent en controleert en elk spontaan leven onmogelijk ... gemaakt onder de tyrannieke ... van zinloze conventies. De teleurstelling van haar leven tracht zij te overwinnen door te pogen de omstandigheden haar wil te dwingen ten aanzien ... liefde van de jonge Nicolas ... Dit loopt uit op een tragische ... king doordat Nicolas zijn eigen ... kiest, zoals „natuur en genade" ... zen. Dit alles speelt zich af in een ... en door muf milieu, dat het jonge ... slacht tracht te doorbreken in de ... van Marie en Gieles. Door de ... karakterontleding en meedogenloze milieuschildering is Galigaï een ... wend boek geworden, dat inderdaad ... schuldigheid van de mens nauwkeurig uitbeeldt. Men heeft de schrijver ... haaldelijk verweten, dat hij verwarring zou stichten door zijn voortdurend ... lyseren van het kwaad. In een na-... bij Galigaï gaat hij hierop in en ... dedigt zijn standpunt. Men moet ... in zijn betoog bijvallen, maar ... danks blijft het een feit, dat er ... dan alledaags onderscheidingsvermogen nodig is om steeds de eigenlijke ... ling van Mauriac zuiver te zien. ... deze reserve vinden wij Galigaï ... prachtig boek, dat voor volwassenen zeker zeer leerzaam kan zijn.

De uiterst moeilijke vertaling is ... Jan Oyen voortreffelijk volbracht, welke prestatie wij hem gaarne een saluut brengen. Het boek is verschenen bij de Uitgeverij Foreholte te Voorburg en bij 't Groeit te Antwerpen.

### Onderscheiding

De heer L. M. de Meyer, algemeen directeur van de N.V. Standaard ... handel te Antwerpen, is benoemd ... officier in de orde van Oranje-Nassau.

### Koning Leopold naar Venezuela

Brussel. — Koning Leopold van ... ië vertrekt zondag naar Venezuela ... n Colombia om daar enkele ... nder meer geschiedkundige studies ... ie hij tijdens een vorige reis in ... egon, voort te zetten.

### Moeder en zes kinderen verbrand

Marmora. — Een moeder en ... es kinderen zijn in de vlammen ... ekomen toen hun woning nabij ... nora, in de Canadese staat Ontario ... fbrandde. De vader, een gemeenteraadslid van Marmora, werd in ... mgeving van het huis gevonden. ... vas volslagen uitgeput en bedekt ... rnstige brandwonden. De leeftijd ... e kinderen varieerde van één tot ... jaar.

### Elektrisch geladen zoenen

In St. Louis bij Chicago is reeds ... agen geen droppel regen gevallen. Alles is kurkdroog met als gevolg ... vrijwel iedereen en alles geladen ... met statische elektriciteit. De mensen durven elkaar zelfs geen zoen meer ... geven, daar zij dan een elektrische schok krijgen, iets dat alle plezier ... kussen doet verdwijnen....

Een ander vreemd gevolg van ... grote droogte is het feit, dat zelfs ... meest slobberige sweaters en truien ... mensen nu als om het lijf gegoten zitten, iets waar textielhandelaren ... wel voordeel uit kunnen trekken.

Een ondernemende zakenman is ... het idee gekomen om sproeiers te ... kopen, die „gegarandeerd de schok ... huiselijk leven doen verdwijnen".

In Florida, bekend om zijn ... ijk klimaat, hebben de mensen ... met andere en ernstiger moeilijkheden ... te kampen. Er heerst daar namelijk ... een strenge vorst, die alle vakantiegasten kippevel bezorgt, terwijl ... de koude reeds voor een bedrag ... 00 miljoen gulden schade aan de ... is aangericht.

Door het harde stoken in de huizen zijn tal van branden ontstaan.

Tengevolge van de enorme schade aan de oogst in Florida zijn de prijzen van tomaten, maïs, bonen en andere voor koude gevoelige gewassen ... zienlijk gestegen.

---

Het Russische nieuwsagentschap Tass meldt, dat uit documenten die ... marine-archieven te Leningrad zijn ... vonden, onomstotelijk blijkt, dat ... Russische geleerde de radio heeft ... gevonden. Uit de documenten zou ... ken, dat de Russische geleerde Alexander Popof de Italiaanse uitvinder ... oni ontmoette, toen de laatste in ... de Russische marinebasis te Kroonstad bezocht en hem toen de eerste ... ter wereld toonde.

## Amerikanen en Russen streven naar heerschappij op Zuidpoolgebied

**New York. — De correspondent van de „New York Times", die bij de Amerikaanse Zuidpoolexpeditie in het gebied van de McMurdo Sound is, heeft zijn blad geschreven, dat de Amerikanen in snel tempo en met groot risico een luchtverkenning van het gebied rondom de Zuidpool hebben gemaakt. Er werden vier grote vliegtuigen gebruikt, die op negen vluchten meer dan 32.000 km aflegden.**

De correspondent meende, dat de voorrang, die aan deze luchtverkenning gegeven wordt, een aanwijzing zou kunnen zijn van het Amerikaans voornemen om eventuele aanspraken op het Zuidpoolgebied mogelijk te maken. Zij zouden de Russen voor willen blijven, die in Knoxland in het Zuidpoolgebied zijn geland en daar luchtverkenningen verrichten. Intussen is een vooruitgeschoven groep van de expeditie van het Britse gemenebest nog bezig met man en macht een weg open te maken voor hun schip de „Theron" door een pak ijs van de Weddellzee. De „Theron" is nog honderden kilometers van zijn doel, de Vahselbaai, verwijderd.

# ERIC DE NOORMAN: Gunnar de gevreesde








1—29. Door het dal van Lougen in Hördaland rijdt een eenzame ruiter. Het is nog vroeg in de morgen. De toppen der bergen aan weerszijden van de vallei weerkaatsen het aarzelende, roze licht van de nog achter de kim verscholen zon.
Nevelslierten hangen laag over het veld en tussen de naaldbomen. De ruiter huivert en kijkt verlangend naar de plaats waar aanstonds de zon op zal komen.

Deze man, die slechts gewapend is met pijl en boog en jachtmes, is niemand anders dan Koning Eric, die — vermomd als nederig man — door zijn land reist om de noden en behoeften van het volk te leren kennen.

Na een wijle komt hij aan de woudzoom, waar een beek met klaterend geruis langs stroomt. Hij stijgt af en geeft zijn paard gelegenheid tot drinken, terwijl hij zelf rondstapt om de van het rijden wat stijve benen te strekken.

Het paard buigt zich omlaag naar het water, maar halverwege stopt het en blijft enige ogenblikken roerloos luisteren. Dan, blijkbaar gerustgesteld sterkt het dier de hals weer doch het volgende ogenblik richt het dier zich met een ruk op, draait het hoofd om en kijkt in de richting van het struikgewas......

Eric, wien dit vreemde gedrag niet is ontgaan, legt het dier snel de hand op de neusgaten om te voorkomen dat het zal hinniken.

Gespannen tuurt hij in de richting van het woud en luistert. Er is echter niets te zien; geen andere dan de gewone geluiden van het bos verbreken de stilte. Hij bindt de teugels aan een boom vast en baant zich behoedzaam een weg door het struweel. De struiken blijken een kleine open plek temidden van dichtopeenstaande naaldbomen te omzomen en wat Eric daar ziet doet hem even verbaasd stilstaan. Dan treedt hij voorzichtig naderbij en staart nadenkend naar de jonge man die daar in diepe slaap verzonken ligt.

# Veertig jaar geleden vluchtten Waterlanders voor stormgeweld

## Koningin Wilhelmina werd peettante van kinderen die in het noodgetij geboren werden

**Purmerend. — Vrijdag, 13 januari, was het veertig jaar geleden, dat een zware storm over het wijde Waterland bulderde. Zij, die dicht achter de Zuiderzeedijk woonden, liepen de dijk op en keken naar het kokende water, dat schuimbekkend op de keien te pletter liep. Negentig jaar lang had de dijk stand gehouden en hij zou ook nu niet bezwijken, dachten de Waterlanders. Maar in de vroege morgen van de 14e januari werd de eerste bres geslagen en bij Katwoude stroomde het land onder. Dorpen en steden volgden, vee verdronk, mensen moesten vluchten en de 15e januari van het jaar 1916 brak ook het water bij Oostzaan door de dijk en stond Waterland onder water: van Edam tot Durgerdam, van Zuiderwoude tot Zaandam.**

Het eiland Marken beleefde 40 jaar geleden de watersnood wel in zijn ernstigste vorm. Hoewel het geen springtij was, was een vloed, die 3 meter boven volzee uitkwam, over het eiland geslagen. Twintig huizen werden weggespoeld, een even groot aantal botters zonk. Zestien mensen kwamen om het leven.

In Volendam stond meer dan de helft van de huizen tot de dakgoot toe onder water. De gezinnen, die naar de zolders waren gevlucht werden bevrijd en vonden voor een deel huisvesting op de botters in de haven.

Koeien stonden in de grote kerk te Edam, maar ook in de kerken van Ransdorp, Ilpendam, Landsmeer en Oostzaan. Het vee werd naar Amsterdam gedreven, waar ongeveer duizend koeien in het stadion in de openlucht bivakkeerden. Vijfhonderd beesten werden niettemin slachtoffer van deze ramp.

**De enige man, die een direct voordeel had van deze watersnood, was een op Fort Edam gelegerde militair, die juist de cel was ingegaan om een straf uit te zitten. Geen uur later werd hij geroepen om te helpen.**

Direct na de ramp bracht koningin Wilhelmina een bezoek aan het zwaar getroffen gebied en speciaal aan het eiland Marken. Daar had moeder van Riel, die op de Moeniswerf woonde, angstige uren beleefd. Zij was met haar anderhalfjarig kind gevlucht en toen zij en haar dochtertje met nog 13 anderen op een grote balk ronddreven, wist zij, dat haar tweede kind niet lang meer op zich zou laten wachten. De gehele nacht dreven de mensen rond. Tegen de morgen werden zij gered en ondergebracht in een huisje op de Rozenwerf. Ijlings werd hulp ingeroepen, want Lijsje van Riel kondigde haar komst aan en kwam enige uren later ter wereld.

**Koningin Wilhelmina vernam deze gebeurtenis. Zij bracht een bezoek aan het kleine huisje en op dat ogenblik besloot de hoge bezoekster peettante te zijn van de kleine Lijsje, die toen als doopnamen kreeg Wilhelmina Lijsje.**

Haar peettante heeft Mina van Lijs, zoals zij werd genoemd, nooit vergeten. Toen zij 5 jaar oud was, is zij met vader en moeder een hele dag op visite geweest in het paleis op de Dam te Amsterdam en ieder jaar met Kerstmis kwam er een cadeautje. Van haar tiende jaar af stuurde Mina haar zelf geschreven briefjes naar de koningin, die altijd prompt werden beantwoord. Er kwamen ook portretten van de koninklijke familie, die alle een ereplaats hebben gekregen in het huis van Mina van Riel op Marken, die thans al jaren is getrouwd met Jan Uithuisje en nu zelf moeder is van zes kinderen. Ook haar kinderen worden door (nu) prinses Wilhelmina ieder jaar met Kerstmis bedacht en de jongste kreeg, toen de prinses in 1952 nog een bezoek aan het eiland bracht, een zilveren bekertje.

Wilhelmina Lijsje van Riel is niet het enige petekind van koningin Wilhelmina. In Spakenburg woont nl. Wilhelmina Aartje Vedder, die op 14 Januari 1916 werd geboren en ook petekind werd. De twee Mina's hebben nog altijd contact met elkaar en beiden hebben een Bijbel, waarin staat geschreven: „Ik ben de goede herder en Ik ken de Mijnen en word van de Mijnen gekend. Joh. 10:14. Je peettante Wilhelmina".

## Dieven gaan er met vrachtwagen vol goud vandoor

Geneve. — Bij het grote spoorwegstation van Genève is een vrachtauto gestolen met 250 kilo goud ter waarde van circa NAf 500.000. De vrachtauto werd later op 3 km van de Frans-Zwitserse grens teruggevonden zonder de goudlading, die vermoedelijk reeds over de grens gebracht is, die ter plaatse gemakkelijk passeerbaar is. Het goud was met een vliegtuig uit Parijs naar het vliegveld van Genève gebracht en vandaar met de vrachtauto naar het hoofdkantoor van een transportonderneming bij het station. Toen de chauffeur zich op het kantoor meldde en even later terugkwam, was de auto met het goud verdwenen.

Het vorig jaar mei verdween tussen Genève en Zuerich uit een trein een zending goud van 105 kilo, doch toen later de goudstaven verspreid langs de spoorbaan teruggevonden.

## „The quiet American" wordt verfilmd

De filmrechten van Graham Greene's nieuwste boek „The quiet American", zijn aangekocht door de onafhankelijke [illegible] produktiemaatschappij Figaro Inc.

De film zal worden geregisseerd door Joseph L. Mankiewicz die eveneens het draaiboek zal schrijven en de produktieleiding uitoefenen. Zoals bekend handelt het verhaal over de invloed, die een Amerikaan en een Engelsman op de gebeurtenissen trachten uit te oefenen.



## Japanse automobiel-fabriek

Tokio. — In Brazilië zal binnenkort de eerste Japanse automobielfabriek overzee sinds het einde van de oorlog worden gebouwd door de Toyota Motor Company, een grote fabrikant van automobielen in Japan. De fabriek zal in Sao Paulo worden gevestigd met deelneming van Braziliaanse belangen. De bouwkosten worden geraamd op 1 tot 1 1/2 miljoen dollar. Men zal beginnen met het maken van autoonderdelen en het uitvoeren van reparatiewerkzaamheden.

## Dr. Power gaat in Delft colleges geven in petroleum-technologie

Austin (Texas). — Dr H. H. Power, hoogleraar aan de universiteit van Texas en hoofd van de afdeling petroleumtechnologie van genoemde universiteit, zal in februari naar Nederland gaan, waar hij aan de technische hogeschool te Delft enkele colleges in de petroleumtechnologie zal geven. Hij zal ook andere landen bezoeken. Zijn reis is mogelijk gemaakt door het "Fulbright" programma.





# ARUBA

## De film in de maak

Oranjestad. — De cineasten, prof Voll en zijn gezelschap hebben gisteren verscheidene opnamen gemaakt in onze haven en langs de kust en trokken daarop naar het hartje van Oranjestad, in het begin van de Nassaustraat. Verscheidene voeten film werden belicht met opnamen van het verkeer, waaronder ook Langoor met zijn berijder. Uiteraard trok een en ander veel belangstelling. De politie gaf haar medewerking door het verkeer te regelen.

De filmploeg had zich om 12 uur tegoed gedaan aan de heerlijke rijsttafel van de "Bali" en dat sommigen daarna nog niet op gang konden komen kunnen zij beoordelen, die ook wel eens een gang naar dit drijvende restaurant hebben gemaakt. Een beetje uitrusten is dan wel noodzakelijk.

## Joy-sailors kwamen er genadig af

Oranjestad. — Gistermorgen diende voor het Gerecht in Eerste Aanleg de zaak van de 5 jeugdige joy-sailors, die begin februari 1955 een boot van de heer K. van het strand bij Bucuti hadden weggehaald. Vier van hen waren er mee naar Puerto Estrella in Columbia gevaren.

Het bleek dat zij allen teveel gedronken hadden en, zoals de Officier van Justitie dat uitdrukte, dan kan men tot vreemde dingen komen. Hij eiste voor een der beklaagden, die niet mee was gegaan naar Columbia een geldboete van f. 100.—, voor de andere vier ieder f. 150.— en 14 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van 3 jaar.

De Rechter sprak een van hen vrij, de anderen kregen f. 200.— en f. 100.— boeten.

Op dezelfde zitting werd de zaak behandeld tegen een 23jarige jongeman, die onder de invloed van alcoholhoudende drank op 5 september met zijn auto tegen een geparkeerd staande auto in de Wilhelminastraat was gereden. De Officier vond de overtreding zeer ernstig en eiste voor de onverantwoordelijke bestuurder 14 dagen gevangenisstraf en intrekking van het rijbewijs, voor de tijd van 2 jaar.

Beklaagde beriep zich er op, dat zijn rijbewijs zijn levensonderhoud uitmaakte doch Mr Fickert oordeelde dat dergelijke bestuurders een groot gevaar opleverde voor de andere weggebruikers en het bleef conform de eis.

## Mooi artikel over Aruba

Oranjestad. — In de Caracas Daily Journal, een in de Engelse taal verschijnend dagblad, troffen wij van de hand van Gerrit Schagen een mooi artikel aan, waarin deze lof zwaait aan het initiatief bij de eerste werkzaamheden aan de boulevard Oranjestad/Malmok. Een fraaie foto verluchtigt dit artikel.



„TIMES" uit de plooi

# „WHACKO", telegrafeerde de jongeman en zijn meisje was in nood!

**De deftige koningin onder de dagbladen, de „Times", kan zich zo nu en dan tussen haar vele kolommen honderd procent degelijke voorlichting ook wel eens een zijsprongetje veroorloven. En dan blijkt deze koningin haar deftige betoogtrant ook met een fijn gevoel voor humor te kunnen doorweven. Getuige het volgende verhaal, dat onder een kopje „Whacko" een kostbare halve kolom vult. Aldus in het „Algemeen Handelsblad".**

In deze dagen van twee sensaties voor een dubbeltje kan de verschijning van een telegram nog steeds emoties verwekken. De mededeling in blokletters, de jonge geüniformeerde telegrambesteller op zijn rode fiets, die naar de deur snelt, de sfeer van overvloed of nood die het bericht omgeeft, het draagt alles ertoe bij de dramatische waarde ervan levend te houden.

Behalve wanneer er een klaarblijkelijke aanleiding is voor felicitatie of vreugde, is het gemakkelijk om van de inhoud het ergste te verwachten, een neiging die bijna tot een ramp aanleiding gaf in het geval van mejuffrouw van Oort, een Hollands meisje, die ten huwelijk werd gevraagd door een Australische jongeman. Een huwelijksaanzoek arriveerde per telegram uit Sydney in Enschede en werd gevolgd door mejuffrouw Van Oort's toestemming. "Ja", telegrafeerde zij terug, en de gelukkige man in Sydney, die niet achter wilde blijven in kortheid van expressie, seinde terug "whacko!"

Wat dan ook het Hollands mag zijn voor "whacko", mejuffrouw van Oort en een flink aantal van haar vrienden daarbij, wisten het niet, en ze vertaalde de vreemdklinkende term als een aanwijzing dat het allemaal "af" was. Zij vreesde het ergste, een al te menselijke tekortkoming. Hoewel ongetwijfeld nog pijnlijker was haar reactie niet ongelijk aan die van vele anderen, die te horen krijgen dat zij bij hun directeur moeten komen. Terwijl zij weten dat zij alleen maar lof verdienen, wroeten zij in het verleden om te vinden wat zij verkeerd kunnen hebben gedaan. Het ambtelijk apparaat echter, dat zich soms tot grote voorkomendheid kan opwerken als een romance in gevaar verkeert, kwam in dit geval te hulp. De posterijen van de twee landen staken de koppen bij elkaar en losten het raadsel op.

De man in kwestie heeft, dat staat wel vast, zijn woordkeuze betreurd, maar een goed alternatief is niet zo gemakkelijk te vinden. "Whacko" werd zeker verkeerd begrepen, maar zou niet hetzelfde gebeurd zijn met "whoopee" of "smashing"? Een bescheidener uitdrukking van geluk zou te vinden zijn geweest, maar zelfs die zou niet zekerheid scheppen. Een eenzame echtgenote in Zuid-Frankrijk zond eens een telegram aan haar man in Calcutta, dat bij aankomst luidde "Heerlijk zonder jou". Ongelukjes gebeuren bij de beste instanties. Afgezien daarvan: zou welke dan ook van de beter bekende uitdrukkingen het doel hebben gediend? "Much Obliged" of "Splendid news" hebben niets gemeen met jeugdige uitbundigheid, terwijl "Three cheers" en „Jolly good show" aanmerkelijk achterblijven bij hetgeen hier wordt verlangd. Er is geen ander woord dat precies het gevoel van spontane vreugde, eigen aan hen die zich plotseling verloofd zien, zo juist tot uitdrukking brengt. Gelukkig zijn telegrammen geen populair middel tot het doen van huwelijksaanzoeken; zouden zij het zijn dan zou een of andere standaard-uitdrukking, een soort internationaal "whacko" moeten worden uitgevonden voor deze gelegenheden".

## Nieuwe olie-boormachine in Frankrijk

Lyon. — Een onderneming in Grenoble zal binnenkort voor oliemaatschappijen de eerste Franse boormachine demonstreren, welke sedert 6 januari in werking is. De machine, met een vermogen van 250 p.k., dat later op 400 p.k. kan worden gebracht, berust op een uitvinding, waarbij de draaiende beweging onmiddellijk op de boor wordt overgebracht, waarbij de hydraulische overbrenging in feite door een mechanische wordt vervangen. Door de rechtstreekse overbrenging krijgt men een boorvermogen, dat tot het tienvoudige van het huidige boormateriaal kan bedragen. Het nieuwe systeem maakt ook boring mogelijk, waarbij gericht gewerkt kan worden, waardoor voortaan niet langer een rechte lijn bij het boren moet worden toegepast.

President Tito van Joegoslavië bracht een bezoek aan Egypte. Deze foto geeft een beeld van de ontvangst van President Tito door Premier Nasser.

## "Kleine kinderen worden groot"

Oranjestad. — De Amateur Toneelgroep Aruba zal in de maand februari het blijspel in 3 bedrijven "Kleine kinderen worden groot" opvoeren in Soc. Bolivariana daar het De Veer Theater niet gebruikt kan worden.

## Filmtentoonstelling verlengd

Oranjestad. — De tentoonstelling 60 Jaar Film, welke in Trocadero gehouden wordt, is vanwege de belangstelling en met het oog op het bezoek van de Parlementaire delegaties verlengd met drie dagen, dus tot en met woensdag a.s.

## AGENDA

WEST-END
„The Violent Men"; 19.00 en 21.00 uur. Zond 10.30 en 20.30 uur „The Violent Men"; .....
Zond. 16.30 „Koninklijk Bezoek" en 18.30 uur. „Mlle Nitouche"

CINELANDIA
Zat: 19.00 en 21.00 en Zond: 20.30 uur „Run for Cover";

ROXY
Zat: 19.00 en 21.00 uur en Zond: 20.30 uur; „Mister Roberts"
Zond: 10.30 „Sombra Verde" 16.30 Koninklyk bezoek en „Zoete Brei".
18.30 „Red Ball Express"

CARIBE
Zat: 18.00 uur „Iron Mountain Trail" 20.00 uur „Anna Karenina".
Zond: 18.00 uur „Old Overland Trail" en 20.00 uur „Champ for day"

REX
Zat: 20.00 uur „Hold that Ghost"
Zond: 18.00 uur „Haunted Trail" en 20.00 uur „Three Ring Circus"

ROYAL
Zat 20.00 uur; „Teresa".
Zond: 18.00 uur „Canadian mounties vs. Atomic Invaders" en 20.00 uur „Perilous Journey"

SUFFISANTTHEATER
20.00 uur „Strategic Air Command".
Zond. 20.00 uur; „The Big Combo"



## Straaljager in Engeland te pletter gevallen

Wadhurst. — Een Meteor-straaltoestel van de Britse luchtmacht is op een bungalow in het Britse dorp Wadhurst, in Sussex, te pletter gevallen. Het toestel vernielde een andere bungalow, een kruidenierszaak en een grote winkel. De twee inzittenden en een huishoudster en een vierde slachtoffer kwamen om het leven.

Moskou. — De operette „Porgy and Bess" van de Amerikaanse componist George Gershwin is door het Amerikaanse operagezelschap „Everyman Opera" met veel succes in Moskou opgevoerd.

Van de Nederlandse voetbalvelden

# Zal FORTUNA te Rotterdam tegen Sparta winst behalen?

**Feyenoord is momenteel één van de populairste verenigingen in Nederland. De Rotterdammers beschikken dan ook over een uitstekende ploeg, die somtijds een zeer gaaf en technisch hoogstaand spel te zien geeft. En dat de ploeg een groot succes blijkt te gaan worden vindt wel zijn bewijs in het feit, dat zondag aan zondag het aantal bezoekers steeds groter gaat worden in het machtige Feyenoord-Stadion. Tegen Rapid J.C. waren zondag j.l. liefst 42.000 toeschouwers aanwezig, een wel zeer respectabele aantal. Dit grote aantal toeschouwers heeft kunnen genieten van een prachtige wedstrijd met af en toe subliem voetbal, waarbij Rapid J.C. zeer zeker niet minder was dan de Maasstedelingen. Met Fortuna'54 gaat het lang niet zo best. Vitesse speelde zondag j.l. te Geleen een zeer enthousiaste partij tegen de leiders, die dank zij een zeer dubieus doelpunt — volgens velen een zuiver buitenspeldoelpunt — met slechts 1—0 konden winnen. Deze overwinning is nog niet zeker, omdat de Arnhemmers zeer terecht hebben geprotesteerd.**

Te Koog-Zaandijk was afgelopen zondag het KFC-terrein geheel uitverkocht. Een 8000 toeschouwers waren hier getuigen van een uiterst spannende en enerverende wedstrijd, welke de Kogers dank zij een prachtig doelpunt van hun middenvoor KOK met 1-0 wisten te winnen. De oud-eerste klassers van diverse jaren terug staan er nog schitterend voor. Hoewel zij twee wedstrijden meer speelden dan nummer twee, Helmondia, hebben zij toch reeds een voorsprong van vijf punten. Door het zeer zware terrein — dooi na sneeuwval — was een technisch verzorgd spel niet gemakkelijk, maar beide ploegen toonden een ongekend enthousiasme, hetwelk aanstekelijk werkte op het publiek, dat de wedstrijd onder geweldige toejuichingen en aanmoedigingen opluisterde. Leo Horn had deze harde, doch sportieve strijd goed in handen. Wist U, dat Sportclub Enschede met 57 doelpunten de topscorers van de Hoofdklasse zijn en dat Fortuna '54 het minst aantal tegendoelpunten tegen zich gescoord zag, namelijk 15, een compliment voor keeper De Munck.

En wat gaat Zondag ons brengen? Amsterdam heeft in afdeling A de laatste weken getoond toch ernstige plannen te hebben om zich in de Hoofdklasse te plaatsen, tegen Stormvogels althans werd een zeer goede wedstrijd gespeeld. Of de Amsterdammers er in zullen slagen DOS te verslaan, is nog lang niet zeker. Het zou wel een zeer goede beurt betekenen voor Van Raalte en zijn mannen. Groot zal de spanning zijn te Venlo, waar VVV en Limburgia een verwoede strijd zullen leveren voor de overwinning, denkelijk zal het terreinvoordeel wel winst betekenen voor de ploeg uit Venlo. NAC moet kunnen winnen van Roda Sport, maar moet toch oppassen, want Sparta verloor vorige week in de allerlaatste minuut nog van Roda Sport. Sparta-Fortuna '54 zal wel de big-match van deze zondag worden en de publieke belangstelling voor deze wedstrijd zal wel enorm zijn. Het lijkt ons, dat Fortuna '54 met een gelijkspel heel tevreden mag zijn of de ploeg uit Geleen moet nu eindelijk weer eens goed voor de dag komen. Het is een prachtige kans voor Sparta om het verloren terrein weer wat in te halen.

Vitesse is lang niet kansloos tegen Eindhoven, dat middenvoor Van Rooy moet missen, die wegens natrappen in de wedstrijd tegen EBOH voorlopig denkelijk wel geschorst zal zijn. ADO heeft goede kans dichter bij de Hoofdklasse-grens te komen, maar voor Ajax is het terdege uitkijken nu in Amersfoort HVC bestreden moet worden.

Hoofdklasse B kan ons zondag de tweede zege brengen voor De Volewijckers, want op eigen terrein moet nu Emma, dat slechts ietwat beter op de ranglijst staat, bestreden worden. BVV-Willem II kan een harde strijd worden en met geen mogelijkheid is hier iets te voorspellen. Het belooft ook hier een goede dag te worden voor de penningmeester. Scheveningen/Holland Sport krijgt een zware opgave: Alkmaar, dat slechts vier punten achter staat op de leiders, is een zware tegenstander en een Haagse overwinning beschouwen wij als een verrassing.

Het duel te Maastricht tussen MVV en Sportclub Enschede zal vermoedelijk weinig krachtsverschil brengen. Afgelopen Zondag hebben De Sportclub en PSV te Enschede een briljante wedstrijd gespeeld, waarin keeper Steiger van PSV, onze oud-internationale doelman, ware triomphen vierde. Na afloop betrok het publiek — er waren 12.500 toeschouwers — met nadruk de dappere Philipsploeg in de ovatie. De Sportclub won tenslotte met 4-3.

PSV heeft winstkansen in de wedstrijd tegen De Graafschap, maar zeer benieuwd zijn wij naar de uitslag van de wedstrijd Sittardia — Feyenoord, van Rotterdamse zege zijn wij nog lang niet zeker. Rapid J.C. — DFC belooft ook een goede wedstrijd te worden met winst voor de thuisclub, terwijl Elinkwijk winst kan boeken tegen SVV. Het is weer een interessant programma voor morgen:

A Amsterdam — DOS, VVV — Limburgia, NAC — Roda Sport, Sparta — Fortuna '54, Vitesse — Eindhoven, EBOH — Excelsior, Rigtersbleek — ADO, HVC — Ajax, NOAD — Stormvogels.

B De Volewijckers — Emma, BVV — Willem II, Scheveningen/Holland Sport — Alkmaar, MVV — Sportclub Enschede, PSV — De Graafschap, Sittardia — Feyenoord, Rapid J.C. — DFC, GVAV — EDO, Elinkwijk — SVV.

BETAALD VOETBAL eerste klasse:
A Enschedese Boys — AGOVV, VSV — Velocitas, De Valk — NEC, Veendam — RCH, PEC — Xerxes, Go Ahead — DWS, Heerenveen — RBC;
B Haarlem — Leeuwaarden, Hermes DVS — Be Quick, 't Gooi — Zwolse Boys, Helmond — Baronie, Heracles — Blauw Wit, ONA — Wageningen.
C Fortuna VI — Oosterparkers, DOSKO — KFC, Volendam — Helmondia, DHC — UVS, Oldenzaal — Zwartemeer, Tubantia — Hilversum, ZFC — TOP, Zeist — Wilhelmina.

**In het Kennemertheater te Beverwijk in Nederland is weer een aanvang gemaakt met het internationale Hoogovenschaaktournooi. Een overzicht van dit 18de tournooi met op de achtergrond een voorstelling van de „Schaakgodin" omringd door figuren in nationale klederdracht van de deelnemende landen.**

***De reis van Prins Bernhard en dir. Aler***

# *Los Angeles eindpunt KLM-route Amsterdam-Californie*

**Los Angeles. — Dr De Graaff, de particuliere secretaris van Z.K.H. prins Bernhard, heeft aan afvaardigingen van Los Angeles en San Francisco medegedeeld, dat de prins in de Verenigde Staten slechts vliegtuigondernemingen en vrienden bezoeken zal en zich niet zal bezig houden met voorstellen voor wijziging van de K.L.M.-route. Tussen beide steden bestaat een dispuut over de vraag, wie het eindpunt zal worden van de voorgestelde K.L.M.-dienst Amsterdam—Californië.**

De president-directeur der K.L.M., de heer Aler, die eveneens in de Verenigde Staten is, verklaarde, dat in het desbetreffend verzoek van de K.L.M. aan de Amerikaanse raad voor de burgerluchtvaart om een vergunning voor landingsrechten in de Verenigde Staten, de stad Los Angeles als eindpunt werd opgegeven. Het zou niet mogelijk zijn dit nog te wijzigen.

Z.K.H. de prins bezocht dezer dagen een oude vriend in San Francisco en was later de eregast op een internationale philharmonische soirée, waarbij Van Beinum dirigent was.

De prins zeide op een persconferentie in Frisco, dat hij nieuwe vliegtuigmodellen bij enige fabrieken (Douglas, Lockheed, North American) had bezichtigd om zich als inspecteur-generaal van de Nederlandse luchtmacht op de hoogte te houden van de jongste technische ontwikkelingen.

## Sportnieuws

Londen. — De Argentijnse voetbalclub San Lorenzo, een eerste divisieclub van Buenos Aires, kwam tot een gelijkspel tegen de Engelse club Brentford. De onder kunstlicht gespeelde wedstrijd eindigde met 3-3.

Parijs. — Bij de Europese kampioenschappen kunstrijden heren luidt het klassement: 1. Gilette (Frankrijk) met 896,5 punten, plaatscijfer 12; 2. Booker (Engeland) met 873,5 punten, plaatscijfer 23; 3. Diving (Tsjechoslowakije) 857,1 punten, plaatscijfers 25.

Na 4 verplichte dansen luidt het klassement: 1. Pamela Wright en Thomas (Engeland), plaatscijfer 8; 2. June Markham en Jons (Engeland), plaatscijfer 14; 3. Barbara Thompson en Rigby (Engeland), plaatscijfer 24.

De Oostenrijkse combinatie Cissy Schwartz en Kurt Oppelt heeft de Europese titel paren behaald.

Praag. — De Kitchener Waterloo Dutchmen Team voor de Olympische Spelen heeft de tweede ijshockeywedstrijd tegen Tsjechoslowakije-B gewonnen. Ditmaal behaalden de Canadezen een 10-1 overwinning. De tussenstanden waren 4-1, 5-0, 1-0.

Neurenberg. — Het Amerikaanse Olympische ijshockeyteam versloeg een Duitse selectieploeg met 4-1. De tussenstanden waren 2-0, 2-0, 0-1.

Sydney. — De 17-jarige Australische zwemmer Murray Rose brak het wereldrecord op de 880 yards vrije slag heren met een tijd van 9 min. 34,3 seconden. Het oude record stond op naam van de Australiër John Marshall, in juli 1950 te Seattle gemaakt, waar hij 9 min. 35,5 sec. noteerde.

# Morgen viert Pauselijke lijfwacht zijn 450-jarig bestaan

**Vaticaanstad. — Tachtig stoere kerels, die gezworen hebben zo nodig hun leven te geven voor de verdediging van de Paus, zullen morgen het 450-jarig bestaan vieren van de Pauselijke lijfwacht.**

Paus Julius II nam in 1506 de eerste 150 Zwitserse huurlingen in dienst voor 970 ducaten. Hun beroemdste daad geschiedde op 6 mei 1527 tijdens de plundering van Rome, toen 185 mannen op het plein van de Sint Pieter stand hielden tegen duizend Duitse huurlingen van keizer Karel V.

Slechts 42 wachten overleefden de strijd. Men verwacht dit jaar 500 oudgedienden uit Zwitserland terug om de viering van het jubileum op 6 mei bij te wonen. Op het ogenblik is de Zwitserse lijfwacht, waarvan de kleurrijke uniform uit de tijd der Renaissance vermoedelijk ontworpen werd door Raphael, ongeveer 40 man onder de normale sterkte. Recruten worden met grote plechtigheid tijdens de jaarlijkse Mei-viering toegelaten. Morgen zullen de leden van de wacht met hun commandant, kolonel Heinrich de Pfyffer Daltishofen, aan het hoofd een plechtige dankdienst bijwonen.

**De publikatie van de dokumenten van Jalta**

# *„Prawda" verwijt Amerika de geschiedenis te vervalsen*

**Moskou. — „Prawda", het orgaan van de Russische communistische partij, verwijt degenen in de Verenigde Staten, die de documenten van Jalta hebben gepubliceerd, „de geschiedenis te vervalsen ten dienste van de koude oorlog". Het blad, dat door het persbureau Tass werd aangehaald, schreef, dat „de huidige leiders van de Amerikaanse diplomatie" met de verzameling documenten die in maart vorig jaar werd gepubliceerd, „trachtten de beweegredenen en inspanningen van de bondgenoten van Amerika in de jongste oorlog, Engeland en de Sovjet-Unie, zwart te maken'.'**

Het blad schreef verder: „Deze stap werd destijds terecht door de Britse pers en door vertegenwoordigers van de Democratische Partij aan de kaak gesteld als een ongepaste poging van de kant van het Republikeinse bestuur om zijn onvaste positie in het land te versterken en om zijdelings het falen van zijn buitenlandse politiek te rechtvaardigen door de geschiedenis te vervalsen".

Volgens „Prawda" beoogde de publicatie tevens „de voormalige Amerikaanse regering te veroordelen, aan de welke beweerdelijk de bereidheid en vastbeslotenheid ontbrak om voor de belangen van het land op te komen".

De jongste selectie uit de documenten van Jalta, die in december jl. werd gepubliceerd, had hetzelfde „onbetamelijke doel" op het oog.

Het artikel in „Prawda" was ondertekend door „Waarnemer".

(In Februari 1945, toen de oorlog tegen Duitsland ten einde liep, kwamen president Roosevelt, Churchill en Stalin te Jalta bijeen. Op de bijeenkomst, die een week duurde, werden de laatste plannen uitgewerkt voor de nederlaag van Duitsland, de verdeling en bezetting van dat land na de oorlog, de bestraffing van oorlogsgevangenen en de regeling der herstelbetalingen.

Engeland verzette zich tegen de publicatie der documenten het vorig jaar. Na de publicatie deelde de toenmalige Britse premier, Churchill, in het Lagerhuis mee, dat „zij uiteraard de Amerikaanse lezing is en te enenmale niet een overeengekomen officiële weergave der betrokken mogendheden is.)

## GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
17.00 Een goed begin, 17.15 Aperitief, 17.45 Noord-Amerikaanse gramophoonplaten 18.00 Boletin di Noticia, 18.10 Gramophoonmuziek 18.30 Nieuws, 18.40 Dinermuziek 19.00 En nu.... vertelt tante Aukje 19.05 Curom's Jukebox 19.30 Wat de handel biedt, 20.30 Noord-Amerikaanse hitparade 21.00 Curom Cabaret. 22.30 Opus in four four, 22.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag 9.00 Zondagmorgenmelodie 9.30 Orgelspel 10.00 Prot Kerk, Rio Canario 11.00 Klassiek concert 11.30 Kath. morgenwijding 12.00 Programma-overzicht 12.05 Lunchmuziek 12.30 Wekelijks overzicht van de Caraibische Commissie 12.45 Lichte muziek 13.00 Bringing Christ te the Nations 13.15 Sluiting.

17.00 Pabien! Een groet aan de jarigen 17.15 Gramophoonmuziek, 17.30 Aperitief 17.45 Een gramophoonplatenprogramma 18.00 Boletin di Noticia 18.10 Groeten van Antilliaanse jongeren 18.30 Nieuws 18.40 Voor de Katholieke Jeugd. 19.00 En nu.... vertelt tante Aukje 19.05 In onze studio..... 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 21.00 De stem van Amerika, 22.00 Nocturne 22.25 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at five. 17.30 A.P. nieuws, Gevarieerd programma 19.30 Hoorspel 17.40 Met Duitse musici 18.15 Noord-amerikaanse muziek 18.30 Met de jarigen, 18.45 Kinder rozenhoedje 19.10 20.15 Gevarieerd programma 20.30 Hoorspel 20.45 Gevarieerde programma 22.00 Sluiting.
*Zondag:* Kath. Zondagmorgenwijding 10.15 Klassieke muziek 11.15 Prot. Zondagmorgen wijding 11.30 Hindustaans programma 11.45 Arabisch programma 12.00 Frans programma 13.00 Sluiting.

AVROS:
17.00 Populaire melodieën 17.15 Advertenties 17.30 Dansmuziek 18.00 Kent Gij Uw land 18.45 Nieuws 19.00 Een jazz-programma, 19.30 Advertenties 2100 Dansmuziek 21.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag 16.00 Voor de jarigen 16.45 Lutheran hour, 1700 Franse chansons 17.15 Voor de kinderen 17.30 Muziek 18.00 Kerkdienst 19.00 Nieuws 19.10 Sport 19.25 Een zet voor Suriname 19.30 Dienst Welzijnszorg 20.00 Zoeklicht op Nederland 2100 Sluiting.

## Emmastad

C.P.I.M.
**WACHTDIENSTEN:**

**Telegram Afdeling:**
Van 07.00 — 18.30 kantoor open tel. 2307
Van 18.30 — 23 Jan 07.00 B. J. Lubbers tel. 2928/2307
B. g. g. tel: 2400

**Personeel Afdeling:**
Vanaf heden 12.00 uur t.m. 28 Jan E. C. de Haseth Kl. St. Michiel 2 tel: 23179 (stad).
B. g. g. nad inl. tel, 2400

**Materialen Afdeling:**
Zat. en Zond. W. Batelaan tel. 2097
*Geneeskundige Dienst*
Dr. Blok tel: 4229
B. g. g. 2409

*Weekendwacht Suffisantdorp.*
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer B. Haddawey kunnen worden opgebeld onder No. 3133.
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

**C.S.M.**

**Rederij:**
Zat. P. W. K. Zuiderent tel: 2950
Zond. F. R. van Rosevelt tel. 2440.
**Scheepsagentschap:**
Van 07.30 — 18.00 Kantoor tel. 2458/2551
08.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304
Van 08.00 — 08.00 G. W. Overdijkink tel. 3412
*Dokafdeling.*
Van 12.30 — 1730 tel. 2276—2098; P. Roest
Van 12.30 — 23 Jan. 07.30 H. Theunissen tel: 2096

**THEATER ASIENTO**

Zat: Ciske de Rat"
Zond: „We're no Angels'
Toegang boven 18 jaar.